

OLAT NIEUWS

JAARGANG 31 • NUMMER 11 • DECEMBER 2005

IN DIT NUMMER

Hulde voor Joop Wesseling 10

WoD: 'Altijd mooi weer' 14-15

Tweede winterseriewandeling 21

Het bijzondere wij-gevoel 28-29

De Brinkdijk

Clubblad van wandelsportvereniging OLAT

Olandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland

Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

Voorzitter

Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 766, 5492 CH St.-Oedenrode
 Tel/Fax 0413 475467, mvroosmalen@tridodsl.nl

Vice-voorzitter

Theo Tromp
 Daelenbroek 32, 6002 VN Weert
 0495 450325, m.h.tromp@hccnet.nl
 Internet web-postmaster www.wandel-olat.org

Secretaris

Kees van Vessem
 Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
 040 2110413, keesvanvessem@tiscali.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
 Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
 040 2524404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 Banknummer OLAT 13.82.11.736
 Gironummer OLAT 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Bestuursleden**Toon van Wordragen**

J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
 0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl

Ad Verbakel

Pastoor Bogaertsstr. 12, 5469 EZ Keldonk
 0413 212161, adverbakel@zonnet.nl

Paul Canters

Verdilaan 3, 5707 RG Helmond
 06 16885375/0492 550154, paul.canters@hetnet.nl

Joop Wesseling

De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
 073 5033322, joopwesseling@hetnet.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen
 Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
 040 252 4404, j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Startbureau

Jos van den Bersselaar, 040 2524404

Boetiek

Mia Dielesen/Francien vd Laar,
 040 2552742/0499 471298

Parkoersen

Ad Verbakel, 0413 212161

OLAT-verzorging

Algemeen Willem Schoonhen, 06 48783069
 Overnachting Vierdaagse Hein Lenders, 06 12074473
 giro 2608214

ERELEDEN

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester, Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

LEDEN VAN VERDIENSTE

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers, Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

Voorwoord

Dit is alweer het laatste OLAT nieuws van 2005. Wat gaat een jaar toch snel! Nu de bladen aan het vallen zijn, ligt de kerst alweer in het verschiet.

De natuur wordt ruig, het weer ruw, het huis opnieuw een thuis. Laat de wind maar door de bomen ruisen. Laat de koude en vorst hun best maar doen op ons lekker verwarmde nest. En laat de kerstdagen maar komen met hun nostalgie en innerlijke warmte en aparte sfeer. De kaarsen zijn in huis zorgvuldig uitgesteld op hoge koperen kandelaars en omfloerst door donker fluweel. We zitten inderdaad in een rechte lijn naar 2006.

Er is een mooie gelegenheid om ons van de calorieën te ontdoen die wij teveel hebben genuttigd tijdens de feestdagen. Kom op woensdag 28 december onze Grenzeloze Tocht wandelen. Er is voor elk wat wils wat betreft de afstanden: 12-15-24-27-30 km. In Lommel bestaat de mogelijkheid om de 5 km te wandelen. Men kan in België in Lommel starten. In Nederland in Luyksgestel. De omgeving is zeer de moeite waard. We mogen ieder jaar ongeveer 2000 wandelaars begroeten. Onderweg is er gelegenheid om in een gezellige en verwarmde ruimte een hapje en een drankje te gebruiken.

Op het einde van het jaar met al die feestdagen in het vooruitzicht wil ik iedereen hele mooie en gezellige kerstdagen toewensen. En ook een prettige jaarwisseling en vooral een heel gezond 2006. Zeker wil ik onze zieke leden niet vergeten en ze van harte beterschap wensen. Ik hoop dat ze omgeven door hun familie kunnen genieten van komende feestdagen.

Ik eindig met mijn bekende leus:

DUS, AAN DE WANDEL !

Tot ziens op een van de wandeltochten.

-Marinus van Roosmalen-
 Voorzitter

KALENDER

Winterserie, Lage Mierde	15 januari
Winterserie, Lierop	19 februari
Eifelreis, Monschau - Eupen	11 maart
Winterserie, Boskant	19 maart

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen, LPS

Paul Canters (bestuursafgevaardigde), Henk Plasman
Theo Tromp, Piet van der Ree (secretaris)
Marinus van Roosmalen
Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@cappgemini.com

Clubreizen

Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775, toon.van.wordragen@hetnet.nl
gironummer. 70.68.01, t.n.v. OLAT-clubreizen, Weert.
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Bouwmans.

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen
Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven
040 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling, (voorzitter), Hein Lenders,
Jos van den Berselaar, Ad Verbakel,
Toon van Wordragen, Jacques Smits.

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem, 040 2110413
Jos Scheepers, Kees van Iersel.

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.),
Theo Tromp (Airbornepad)
Info: 0495 450325
Els de la Parra (Hertog Hendrikpad)
Tjeu vd Kerkhof (Graaf v Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)

OLAT-Nieuws

Redactie

Margriet Fischer (coördinatie)
Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert
0495 539421, margriet.fischer@home.nl
Peter van de Ven

Mirjam Kies

Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)
Marten Hogeweg (opmaak)

Verzending OLAT-Nieuws

Tjeu en Lies v/d Kerkhof, Conny Nakken

Druk

Ton Niëns, Weert

Inleveren kopij

Serviliusstraat 18, 6006 KE Weert
margriet.fischer@home.nl
voor plaatsing in het januarinummer:
uiterlijk 17 december

*De redactie verwelkomt alle bijdragen van wandelaars.
Indien nodig kunnen stukken worden ingekort.
Leuke foto's kunnen wij altijd goed gebruiken.*

INHOUD OLAT NIEUWS 11

Voorwoord <i>Marinus van Roosmalen</i>	1
Onze jarigen	3
Trompettertjes <i>Theo Tromp</i>	4-5
Ledenadministratie mutaties	5
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen	6
Clubreizen; 39e Winterserie	7
Lange afstand, prestatie en snelwandelen	8-9
Nacht van Bochholtz <i>Klaas Bakker</i>	9
Hulde voor Joop Wesseling	10
Ardennerreis <i>Ad van Asten</i>	11-13
Wandelen op Dinsdag: 'Altijd mooi weer' <i>Mirjam Kies</i>	14-15
Wandelen en wat ik zoal tegenkom <i>Christiaan Koehler</i>	18-19
Constant aan de wandel <i>Constant Dedel</i>	20
Winterserie Lennisheuvel <i>Marten Hogeweg</i>	21
Fasciitis plantaris <i>Joop Reichenfeld</i>	22-23
Meneer Vandersteen ontdekt het wandelen <i>Peter van de Ven</i>	23
Pieterpad <i>Klaas Bakker</i>	26
Geuldalmarathon <i>Jo en Nelly van de Voort</i>	26
Vooruitblik Grenzeloze Tocht <i>Kees van Vessem</i>	27
Het bijzondere wij-gevoel <i>Ad van Asten</i>	28-29
Trekvogelpad <i>Willemien Hietland</i>	30-31
Hallo wandelaars <i>Inge van Egmond</i>	32

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT-nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de geplubliceerde advertenties in het clubblad van de WSV OLAT.

Wie wordt onze medewerker binnendienst?

Om de kwaliteit van de Internationale Kempische Wandeldagen te kunnen garanderen, heeft OLAT dringend versterking nodig voor de binnendienst van dit jaarlijkse evenement.

De wandeldagen worden georganiseerd vanuit Sporthal De Kiviet in Geldrop en zijn reeds 22 jaar een begrip in de wandelwereld.

De laatste jaren trekken wij regelmatig meer dan 2500 deelnemers in drie dagen.

Het comité zoekt een medewerker (v/m) die van donderdag t/m zondag leiding kan geven aan de binnendienst.

Het gaat om de volgende werkzaamheden en taken:

- Gereedzetten van de inschrijftafels in de sporthal
- Coördineren van de voorinschrijving op donderdag en de inschrijving op vrijdag, zaterdag en zondag (samen met andere vrijwilligers)
- De verkoop van consumptie-munten
- De uitgifte van de tweede en derde dagkaart en de beloningen
- Helpen bij het opmaken van de kas en de overdracht aan de penningmeester
- Aanspreekpunt van de OLAT telefoon
- Contactpersoon voor de marsleider en de buitendienst
- Circa acht vergaderingen per jaar

Mocht u belangstelling hebben voor deze interessante vrijwillige functie en wilt u deel uitmaken van het comité, dan zijn wij graag bereid om u alle informatie te verstrekken.

Info: Joop Wesseling 073 5033322 of 0653909953
Mia Dielesen 040 2552742

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

DECEMBER

15	Louis Vernie	Maasbracht
15	Jelle van der Zee	Vleuten
15	Piet van Bommel	Tilburg
15	Jo v/d Akker	Heesch
17	Deborah Tromp	Weert
18	Jeannie van Rooy	Mariahout
19	Joop Sloos	Aarle Rixte
19	Bert van Woensel	Oost- West- en Middelbeers
19	Stoop Annie	Nuenen
19	Regina Bakker	Eindhoven
20	Will van der Donk - Gotink	Helmond
20	Rini Welten	Asten
21	Tine Verberne	Helmond
22	Kees Mol	Breda
23	Hein Lenders	Geldrop
23	Dietmar Adam	Düppenweiler
24	Janny de Boer	Amsterdam
25	Lida van Horrik	Heeze
25	Anneke van Ooijen	Eindhoven
27	Brigitte Arie	Waalre
27	Wil Rovers - Heijms	Sint Oedenrode
27	Harrie Rijkers	Gemonde
29	Marijke Raaijmakers	Heeze
29	Jan Houben	Nuenen
29	Elly Borst - Brunsmann	Drunen
29	Henk Klinkhamer	Helmond
29	Jaap Grootjans	Eindhoven
30	Rolf Craanen	Amersfoort
30	Marian van de Heyden	Nijnsel
30	Fred Fisser	Boxtel
30	Mia Dielesen	Eindhoven

JANUARI

1	Antoon der Kinderen	Nuenen
1	Henk Wassenberg	Boekel
1	Jose van den Brand	Eindhoven
2	Jacco Wolf	Best
2	Jan Meulendijks	Uden
3	Rieky Jacobs	Uden
3	Willem Steenbakkers	Son
4	Rien van Liempt	Best
4	Wim Brooijmans	Nijmegen
4	Frits van Duijnhoven	Helmond
4	Frans Ermen	Maarssen
4	Margriet Fischer	Weert
6	Diny van Hoof	Eindhoven
6	Hettie Verberne	Nuenen
6	Rudi Polman	Zevenaar
6	Nelleke Konings	Sint Oedenrode
7	Rita Denkers	Breugel
8	Henk Vissers	Mill
8	Marinus van Roosmalen	Sint Oedenrode
8	Hogeloon	Breda
9	Rob Keetlaer	Best
9	Rita Dijkhuizen	Best
10	Drewes Boerema	Eindhoven
11	Gerrit van Baal	Eindhoven
11	Wim Coolen	Helmond
11	Mieke van Boxtel - van de Westelaken	Haaren
11	Adriaans Marjolein Steenbakkers -	Mariahout
12	Theo Beelen	Weert
12	Maria v.d. Hoogenhoff - v. Vijfeyken	Helmond
14	Cathrien van Boxtel - van Rosmalen	Vught
14	Ceciel Honings	Eersel
14	Marietje Ooyen - van Lierop	Sint Oedenrode
14	Ton Konz	Heel
14	Dirk Belder	Veldhoven

UIT HET BONDSNIEUWS GEPLUKT

Zoals bekend kan OLAT alleen haar stem laten horen op de ledenvergadering van de regio Brabant-Zeeland. De regio vertolkt die weer zo goed mogelijk op de ledenvergadering van de KNBLO-NL. Evenals andere verenigingen hebben we een duidelijk geluid laten horen, met als gevolg dat de voorstellen van de KNBLO-NL op financieel gebied op een aantal punten zijn afgezwakt. Het regiobestuur is met een duidelijk mandaat naar Nijmegen vertrokken.

Uiteindelijk is er op de jaarvergadering op 12 november het volgende besloten:

- De afdracht voor de verenigingen aan de bond is voor 2006 vastgesteld op € 5,- per lid en € 2,50 voor een jeugdlid.
- De minimum bondsafdracht is € 50,- voor verenigingen en comités als zij minder dan 10 leden hebben. Dit laatste komt vaak voor bij avondvierdaagsecomités.
- De tochtafdracht van verenigingen blijft gehandhaafd op € 0,30 per deelnemer.

- De abonnementsprijs voor het Wandelsportmagazine wordt verhoogd naar € 9,00 met de mededeling dat er ieder jaar een euro bij komt. De bond legt momenteel flink toe op het blad.
- De verkoopprijs van de avondvierdaagsebeloning wordt met € 0,25 verhoogd.

De financiële perikelen die aan de orde kwamen zijn voor een deel het gevolg van het afbouwen van de instellingssubsidie door het ministerie. Dus moet het geld ergens anders vandaan komen. Ook de NWB kent soortgelijke verhogingen. Georganiseerd wandelen kost nu eenmaal geld, al kost wandelen op zich alleen maar de energie om de ene voet voor de andere te zetten. Gelukkig staan er ook positieve zaken tegenover, zoals goedkope (collectieve) verzekeringen, het LWP, informatie, promotie van oude en nieuwe zaken (denk aan GPS-wandelingen), de vierdaagse, belangenbehartiging bij de overheid en kortingen via sponsors.

-Kees van Vessem-

WANDELPADEN

Geslaagde Hertog Hendrikpad

481 Edward Dankmeyer Eindhoven

Geslaagden Airbornepad Market Garden

107	C.A. van den Berg	Grave
108	Ad van Hastenberg	Sint-Oedenrode
109	Ernst Westerhoff	Drunen
110	Janet van Gennip	Eindhoven
111	M.J. Huting	Nijmegen
112	T. Saedt	Nijmegen
113	I. van Erp	Berghem
114	A. van Erp	Berghem

'We gingen in groepen aan de wandel' (foto: Theo Tromp)

25 JAAR WANDELPLATFORM

Op zaterdag 5 november was ik aanwezig bij de viering van 25 Jaar Wandelplatform LAW voor iedereen die in deze periode werkzaam is geweest in het bestuur of als medewerker. Hier waren veel bekende gezichten waaronder ook een aantal OLAT- en oud OLAT-leden. De deelnemers werden ontvangen in restaurant de Sprengenhorst. Na een inspirerende feestrede door voorzitter Arie de Jong en een beeld- en geluidshow over 25 jaar LAW, volgde een humoristische inleiding door wandelaar-schrijver Gerrit Jan Zwier. Daarna was het tijd voor de lunch, waar we gemoedelijk met elkaar oude verhalen op konden halen en nieuwe contacten leggen.

Vervolgens gingen we in groepen aan de wandel door een mooi landelijk gebied. Bij de tussenstop in een oude authentieke koeienstal kregen we een PowerPoint presentatie te zien.

Op een zeer humoristische wijze werd daar uit de doeken gedaan hoe je een lang-afstand wandelpad kon wandelen vanuit een luie stoel. Na deze onderbreking volgde nog een korte wandeling. We eindigden allemaal bij het huisje dat we net daarvoor op de PowerPoint presentatie hadden gezien. Hier kregen we van Theateronderneming 'Prins te Paard', gespecialiseerd in toaaltheater op locatie, een spectaculaire slotact. Daarin werden voor de markeerder herkenbare situaties getoond. Tot slot ging een handwijzer tegen de vlakte, maar tevens verrees een grote 25 van vlammen.

Na afloop was er muziek van Trio Vidalita, een drankje en nog wat spontane huldigingen. Hierbij hebben we namens OLAT de aanwezigen de mogelijkheid geboden een wandelgids Airbornepad Market Garden aan te schaffen voor de symbolische prijs gelijk aan die van onze eerste wandelgids van 1982. Dit ter ere

van het feit dat ook OLAT vanaf 1980 bezig is met wandelpaden. Het was een leuke en mooie dag. Op naar de volgende 25 jaar! Ons OLAT-bestuurslid Joop Wesseling werd in het zonnetje gezet i.v.m. zijn inspanningen voor de 36e EWV-conferentie, die van 22 tot 25 september in Elspeet plaatsvond.

HERTOG HENDRIKPAD

Er was een gesprek met de eigenaar van het huis bij Heerendonk in Nederwetten over ons wandelpad. Het ging over de plaats waar het bordje 'verboden toegang' was geplaatst. Nu bleek dat hij het geplaatst had i.v.m. met zijn buurman, die een manege was begonnen. Hij ergerde zich aan mensen die daar honden uitlieten en met de paarden reden. Dus als wandelaar mag je daar wel komen. Wij zullen in ieder geval deze zaak melden bij de gemeente Nuenen en bij het knelpunt wandelpaden. Anders zal dit openbaar pad alsnog aan de openbaarheid kunnen worden onttrokken.

Toch zal de markering daar omgelegd worden, zodat wandelaars op deze route een rustmogelijkheid krijgen in Nederwetten. *De werkgroep van het Hertog Hendrikpad is samengekomen. Binnenkort zullen ook de laatste stukjes van het traject worden voltooid, die nog niet in twee richtingen zijn gemarkeerd.

AIRBORNEPAD MARKET GARDEN

Routewijziging bladzijde 33 (kaart 6) Pad langs weilandje afgesloten. Tekst: (vanaf 3e regel van onderen) 'Eerste pad links smal bospad, schuin rechtdoor.....' vervangen door: 'Wandel rechtdoor langs het weilandje, sla 1e zandweg linksaf en ga na ca. 50 m rechts het 1e smalle bospad in en blijven volgen.'

WANDELPOOL AIRBORNEPAD MARKET GARDEN: OPGAVE VOORAF BIJ THEO TROMP

Datum	Etappe	Afstand	Traject	Starttijd	Startplaats	Openbaar vervoer
07-12-2005	4	15	Brug Son - St-Oedenorde	10.30 uur	Brug Son	Buslijn 157/156 vanuit Eindhoven
21-12-2005	5	21	St-Oedenrode - Uden	10.30 uur	Markt St-Oedenrode	Buslijn 157/156 vanuit Eindhoven
04-01-2006	6	22	Uden - Grave	10.30 uur	Lieve Vrouwenplein Uden	Buslijn 157 vanuit Eindhoven
18-01-2006	7	20	Grave -Mook	10.30 uur	Café Poort van Cleve Grave	Buslijn 157 vanuit Eindhoven in Uden overstappen bus 99 naar Grave
25-01-2006	8	19	Mook - Beek	10.30 uur	Gemeentehuis Mook	Buslijn 83 vanuit Nijmegen
01-02-2006	9	21	Beek - Oosterhout	10.30 uur	Hotel 't Spijker Beek	Buslijn 80 vanuit Nijmegen
08-02-2006	10	24	Oosterhout - Heteren brug A50	10.30 uur	Zandstraat Oosterhout	Buslijn 3 vanuit Nijmegen
15-02-2006	11	25	Heteren - Arnhem	10.30 uur	Bushalte brug A50 Heteren	Buslijn 6 vanuit Arnhem

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen,
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 2524404, j.f.c.j.vande.Berselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGING

Loek Labout

nieuw adres: Archimedesplantsoen 65, 1098 JX Amsterdam

AANMELDINGEN

Mevr. Benita van Erp-Verbakel,

Leinserondweg 9 5465 RV Zijtaart

Mevr. Mieke de Jong, Oude pastorieweg 55 5258 AB Berlicum

Mevr. Anny van Asseldonk-van de Sanden,

Leinserondweg 6 5465 RV Zijtaart

Onne van der Kraan,

Jan Mosmanslaan 17 5237 BB 's Hertogenbosch

Dhr. Henri Coolen, 1e Wilakkerstraat 58 5614 BJ Eindhoven

Dhr. Arnold Veringmeier, Vlierstraat 4 A 2871 RR Schoonhoven

Dhr. Jan van den Elzen, Marterstraat 3 5408 XP Volkel

Dhr. Wiel Zuidinga, Prinses Beatrixlaan 112 5684 GM Best

Mevr. Lies Brans, Populierenlaan 50, 5492 SG Sint Oedenrode

Dhr. Ruud van der Horst, Kamprecht 15, 5346 WB Oss

Mevr. v.d. Pas- van Nieuwburg, Plataanlaan 11 5076 EC Haaren

Mevr. Annie Keuzenkamp-van Beurden,

Julianastraat 46 5491 JZ Sint Oedenrode

Mevr. Betty van Genugten,

Jkr. Marcus van Gerwenlaan 36 5492 GE Sint Oedenrode

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP per 31-12-2005

Mevr. Christine van Brussel, Lieshout

Mevr. An Klarenbeek - van den Heuvel, Raamsdonkveer

Dhr. en Mevr. Ben en Nell Schellekens - Mikkers, Veldhoven

Dhr. Ben Jeursen, Leiden

Dhr. Theo Leysner, Eindhoven

Dhr. Erwin Honig, Uden

Dhr. Henk Mikkers, Heeze

Mevr. Franka van Venrooy, Lieshout

Dhr. D.J. Boerema, Eindhoven

Dhr. en Mevr. Ben en Henny Bons - Verhappen, Bladel

Dhr. Harrie Rooijmans Mevr. Wil Wijnants, Nuenen

Mevr. Betsie v.d. Vliet, Geldrop

Dhr. en Mevr. Willie en Nellie de Bie, Nistelrode

Mevr. Anita van Berkel, Veldhoven

Mevr. Marjolein Steenbakkers-Adriaans, Mariahout

Dhr. en Mevr. Hans en Diana Linders-Bake, Eindhoven

Mevr. Agnes Knoops-Taubert, Gemonde

Dhr. Paul Koks, Deurne-Antwerpen

Mevr. José Cleven, Heeze

Mevr. Reny Heymans, Neeritter

Mevr. Nancy Buckx, Born

Mevr. Toos Glaudemans-Eijsvogel, Middelbeers

Mevr. Hermaan Geenen, Eindhoven

Dhr. Theo van Hamont, St. Oedenrode

Dhr. Hans Brongers, Houtun

Dhr. Mart Vlamincks, Eindhoven

Mevr. Wendy van der Heyden, Eindhoven

Dhr. Piet Timmermans, Eersel

Dhr. Rien van de Rijt,

Mevr. Tonny van de Rijt - van Gerwen,

Mevr. Anja van de Rijt,

Sint Oedenrode.

Mevr. Angela Steenbakkers, Sint Oedenrode

Mevr. Jeanne Beex, Knegsel

Mej. Petroushka Sobczak, Heerlen

Mevr. Ilona de Vries, Veldhoven

ZIEKENBOEG

Ronald van Oort, Aarhuispad 51, 3067 PR Rotterdam

010 4560227, r.van.oort@chello.nl

Heeft wegens complexe gezondheidsklachten een punt gezet achter zijn wandelcarrière.

Jac. Heidendaal,

Lucas Andreas Ziekenhuis, G5 kamer 590

Jan Tooropstraat 164, 1061 AE Amsterdam

Aangereden en gevallen. Een gebroken heup was het gevolg en die is die zelfde dag nog geopereerd.

Verder ontstonden er bijkomende problemen.

SECTIE LANGE AFSTAND KNBLO -NL

Rectificatie

25x Long Distance Walker moest zijn:

25x Master Kennedy Walker

Voor Frans v..d.Berg - Ingrid de Reus - Jaap Haalboom

Master Long Distance Walker

053 Marc Vandevoorde Vlimmeren (B), RWV, De Voskes

Super Long Distance Walker

063 Marc Vandevoorde Vlimmeren (B), RWV, De Voskes

Long Distance Walker

083 Marc Vandevoorde

084 Rino Hamelink,

Vlimmeren (B),

Etten-Leur,

RWV,De Voskes

De Losse Feeter/

Ver. Gouden

Kruisdragers

25x Kennedy Walker

026 Alfred Verkoelen

Meyel,

OLAT

Kennedy Walker brons

Wim de Bruin

Beesd

R.M. de Kruiyf-Vroom

Zaandam

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep wandelaars om met elkaar zo'n 20 km te wandelen in een leuk tempo.

Genietend van de natuur brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal rond 15.30 uur weer terug in het café van vertrek.

In de winter hebben we meestal de lunchpauze in een café. In de zomer eten we soms het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of in het bos.

Het café van vertrek gaat vaak speciaal voor ons om ± 09.30 uur open en heeft dan vanzelfsprekend de koffie klaar.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden.

We hebben een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse of Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Truus van Vessem 040 2110413

Jos Scheepers 0495 535848

Kees van Iersel 0411 621706

PROGRAMMA 2005/2006

Datum	Route	Startpunt
06 dec	Mildert route	AC Restaurant, Rijksweg A2, nr. 75 6004 RW Nederweert
20 dec	Duinroute (pittige tocht)	De Heeren Janssen Torenstraat 6, 5268 AT Helvoirt
03 jan	Wolfsvenroute	Bospark 't Wolfsven Patrijslaan 4, 5731 XN Mierlo
17 jan	de Heilige Eik	Café de Stapperij, Spoordonkseweg 80 5688 KE Oirschot
31 jan	Aadal route	Brasserie 't Klavertje vier Markt 35, 5531 BC Bladel
14 feb	de Panroute	Huize Providentia, ten Brackezaal Albertlaan 19, 5590 AB Sterksel
28 feb	Vennentocht	de Posthoorn, Posthoornseweg 8 5062 SZ Oisterwijk
14 mrt	Langs Gorp en Rovert	Café de Zwaan, Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
28 mrt	Sterrenbos	Café de Zwaan, P.Dondersplein 7 5271 AA St. Michielsgestel
11 apr	Maasduinenwandeling	Restaurant De Wellse Hut 5855 EM Well (L)
25 apr	Het Klompenpad	Café de Trol Lennisheuvel 57, 5281 LD Boxtel

ROOISE WANDELINGEN

OLAT seniorenwandegroep St.-Oedenrode

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode.

We wandelen ongeveer twee uur. De oorspronkelijke fittest is vervangen door een gewone wandeling.

Er zijn 4 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
De Rooie Sok	Dommelstraat, St.-Oedenrode
Den Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel

PROGRAMMA 2005

Datum	Startpunt
06 dec	Den Toel
13 dec	Den Beckart
20 dec	't Riethof
27 dec	De Rooie Sok

Deelname voor OLAT leden is voortaan gratis, dit op vertoon van hun OLAT clubpas.

Niet leden betalen 1 euro. Dit kan contant of via een strippenkaart.

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Meer informatie:

Marinus van Roosmalen 0413 475467 of

Theo Tromp 0495 450325

CLUBREIZEN 2006

zaterdag 11 maart	GR AE	Monschau - Eupen	23 - 17 km
zaterdag 29 april	GR 578	Menil - Pont de Vilette	26 - 17 km
zaterdag 24 juni	GR 56	Malmedy - Butgenbach	24 - 15 km
zaterdag 26 aug.	GR 576	Nadrin - Huy	25 - 19 km
weekend 23/24 sept	GR AE	Martelange - Chiny	
		zaterdag 17 km, zondag 20 km	
zaterdag 28 okt	GR 573	Brug Belleheid - Theux	24 - 17 km

Inschrijven: minimaal een maand van tevoren met vermelding van: tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand
Gironummer 706801 t.n.v. OLAT-clubreizen te Weert

Inschrijfgeld:

Weekend: leden € 55,00; niet leden € 65,00

Dagtocht: leden € 19,00; niet leden € 23,00

Prijzen zijn onder voorbehoud!

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is.

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdag-avond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen voor de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van € 1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.35 uur

Weert NS 8.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10,

6006 ZM Weert, 0495 537775

toon.van.wordragen@hetnet.nl

39^e WINTERSERIE

Startbureau: Geopend vanaf 07.15 uur voor koffie. Inschrijving vanaf 07.30 uur.

Kosten:	10 en 15 km	€ 2,60
	20 km	€ 3,10
	30 km	€ 3,50
	40 km	€ 3,50
	60 km	€ 4,00

Korting voor OLAT leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapkaart. Korting voor wandelbondsleden € 0,50, alleen op vertoon lidmaatschapkaart. Voor elke startplaats krijgt u een aparte sticker voor in het wandelboekje.

Nordic wandelen: Tijdens de winterserie wandeltochten zijn wandelaars die het Nordic wandelen beoefenen van harte welkom. Deze wandelaars starten om 11.00 uur en kunnen naar keuze 10/15 of 20 km. afleggen.

informatie: Marinus van Roosmalen

Hoge Vonderstraat 7, 5492 CH St.-Oedenrode

Tel/Fax +31 (0)413 475467/+31 (0)495 450325

winter@wandel-olat.org, www.wandel-olat.org

AGENDA

15 januari 2006	Lage Mierde
	Café 'Dorpszicht'
	Dorpsplein 2, 5094 GJ Lage Mierde
Afstanden/starttijden	40-30 km 08.00-09.30 uur
	20-15 km 09.00-12.30 uur
Sluiting	15-20-30-40 km 17.00 uur

19 februari 2006	Lierop
	Zaal 'van Oosterhout'
	van Dongenstraat 18, 5715 AL Lierop
Afstanden/starttijden	40-30 km 08.00-09.30 uur
	20-15 km 09.00-12.30 uur
Sluiting	15-20-30-40 km 17.00 uur

19 maart 2006	Boskant
	Café-Restaurant 'Het Riethof'
	Pastoor Teurlingsstraat 30, 5492 Boskant
Afstanden/starttijden	60 km 07.00-07.30 uur
	40-30 km 08.00-09.30 uur
	20-15-10 km 09.00-12.30 uur
Sluiting	10-15-20-30-40 km 17.00 uur
	60 km 19.00 uur

LANGE AFSTAND, PRESTATIE EN SNELWANDELEN

Stand clubkampioenschap per 17 november 2005

1	Ernst Westerhoff	16750	37	Dirk Belder	2020		Bart Lutke Schipholt	720
2	Hans de Vries	12270	38	7 Nicole Nacken	1890		Jan v Boerdonk	720
3	Boetje Huliselan	11455	39	Paul Koks	1845		Ben Jeursen	720
4	Hugo Prinsen	11220	40	8 Henny van de Haring	1800	13	Coby Visser	720
5	1 Hanny Klumpkens	10520	41	Marco Timmermans	1560	77	Theo Beelen	665
6	Henk Vink	8285	42	Peter Koolen	1555	78	Wim Brooymans	610
7	Huub Raijmakers	7460	43	Ad Verbakel	1495		Ad van Asten	610
	2 Connie Raijmakers	7460	44	Wim Bakker	1470		Tjeu vd Kerkhof	610
9	Mart Douven	7240	45	Rini Welten	1440	15	Doortje vd Akker	610
10	Marcelino Sobczak	6815		Richard vd Pol	1440	82	Fred Fisser	570
11	Frances Rouppe vd Voort	6615	47	Jack Hendriks	1370	16	Jans v Griethuizen	570
12	Klaas Bakker	6535	48	Wim vd Wittenboer	1330		Ronald Iliohan	570
13	Rolf Craanen	5750	49	9 Monique Barten	1220	85	Ad Martens	505
14	Wim van Gemert	5345	50	Michel v Krimpen	1190	86	Wil Timmermans	440
15	Wesley vd Gouw	4555	51	10 Riet Emans	1160	87	Kees Punselie	430
16	3 Mariet Douven	4210	52	Jan Warrink	1140	88	Ronald Menting	360
17	Ron Timmermans	4195	53	Henny van Megen	1100	17	Ria Vredenburg	360
18	Ad Mollen	3870	54	Piet Bernaerts	1090		Louis Vernie	360
19	Erik Dikken	3765	55	Ben Duin	1085	17	Lineke vd Gaag	360
20	Co Tops	3760	56	Peter vd Ven	1080	17	Jeannette v Boerdonk	360
21	Wim Freriks	3620		Gerard Meeuws	1080		Hans Bontekoe	360
22	Evert v Ampting	3595	58	Servee Derks	1030		Frans Smits	360
23	Kees Lambregts	3285	59	Wim Coolen	970	17	Caroline Dinnissen	360
24	Rob Keetlaer	3240		Jelte van der Zee	970	17	Anita Camp	360
25	Pe Everaerts	3050	61	Dietmar Adam	965	17	Toos vd Boom	360
26	Sjef Koolen	2945	62	Frits Mennen	930		Piet van Buul	360
27	Jan Vogelsangs	2895	63	Wiebe Boverhoff	895		Jan van der Zanden	360
28	Theo Klanke	2860	64	Joop Krul	860		Jan van Berkel	360
29	Kees Mol	2740		11 Coos Verburg	860	17	Maria van Hoek	360
30	4 Anja van Kempen	2730	66	Frits v Duijnhoven	845	102	24 Betsy Geerts	330
	Claude Herman	2730	67	Wim Peters	815	103	Tony van Duijn	250
32	Paul Canters	2640	68	Hans van Ginkel	800		Ton van Dijk	250
33	Piet de Ruijter	2550		12 Joop Reichenfeld	800	25	Margriet Fischer	250
34	Cor v/d Heijden	2320	70	Theo Gijzen	720	25	Jet vd Bersselaer-Dreesen	250
35	5 Carry Ombelet	2145		Gerrit Legierse	720		Hein Dirx	250
36	6 Mariette v Ampting	2080	13	Corry Nettekoven	720		Antoon Asveld	250

Competitieprogramma 2006 OLAT-clubkampioenschap

8 jan	R'dam	W/P	10 km*1)	schema
			*)Best of 3	
15 jan	Zaandam	P	20 km	schema
27 jan	Den Bosch	L.A.	100-110 km	430-460
			Bonus 250 punten	
29 jan	Zaandam	P	25 km	schema
5 feb	R'dam	W/P	10 km*2)	schema
			*)Best of 3	
10 feb	Horst	Eur	100-75 km	430-350

Zie ook: <http://members.chello.nl/a.asten1>

*)Voor de winterserie W/P tochten van RWV geldt: alleen beste tijd jan/mrt telt mee; alleen beste tijd nov/dec telt mee.

OLAT Leden dienen zich binnen 2 dagen na het volbrengen van de tocht te melden bij: Ad van Asten, tel 0499-473767 of per e-mail: a.asten1@chello.nl

Agenda snelwandelen

17 dec	Dronten	Kerstloop met 10 km. snelwandelen
8 jan	Rotterdam	RWV Winterserie Snelwandelen & prestatie 5/10 km
15 jan	Zaandam	de LAT Winterserie Snelwandelen & prestatie 20 kmr
22 jan	Zaandam	de LAT Snelwandelen op de baan
		AV Zaanland 1/3/5/10 km
29 jan	Zaandam	de LAT Winterserie Snelwandelen & prestatie 25 km
5 feb	Rotterdam	RWV Winterserie Snelwandelen & prestatie 5/10 km

Hallo Centurions,

De 24 uren/100 mijl wedstrijd van G.B. in 2006 zal worden gehouden op het Eiland MAN (tussen Engeland en Ierland) in het weekend van 19 en 20 augustus in de plaats Ramsey. Het zal een ronde parkoers worden van ongeveer 2 mijl.

De organisatie is in handen van de IOM-Veterans Athletic Club.

Nacht van Bocholtz nat maar mooi

Als verzopen katten terug

Toch nog maar een nachtwandeling dit jaar: de Nacht van Bocholtz. Dat ik deze tocht nog nooit heb gewandeld, levert verbaasde gezichten op.

Het weerbericht is niet gunstig voor het weekeinde van 21 op 22 oktober. Toch zijn er bijna honderd deelnemers, want het is een klein jubileum: wandelsportvereniging Noad organiseert deze tocht voor de tiende keer. Precies om 22.00 is de start vanuit het gezellige café tegenover de kerk van Bocholtz. We gaan in groepsverband, tempo 6,5 à 7 km per uur.

Bocholtz ligt helemaal in de zuidoost-hoek van Limburg, op enkele heuvels en dalen verwijderd van Vaals. Eerst wandelen we richting Duitsland. Net onderweg – we zitten op een kale hoogvlakte – krijgen we de eerste hevige regenbui met stormachtige wind over ons heen. Een 'goed' begin en iedereen is meteen in de stemming.

Na een doorlooppst (stukje sinaasappel) gaan we omhoog naar Vaals. Daar is op het Drielandpunt, onder de uitkijktoren, de eerste uitgebreide wagenrust. WSV Noad beschikt over partytenten en banken voor de wagenrusten. Daar kunnen we in alle rust en droog ons brood nuttigen, met een kopje koffie of thee.

Dan dalen we af naar België. De lucht breekt open. We zien sterren; vooral het sterrenbeeld Orion is goed zichtbaar. De maan zorgt voor voldoende licht en werpt dansende schaduwen op de ruwe, onverharde bospaden, die we ook 's nachts trotseren.

Een brandweerkazerne, met zitbankjes van Noad, is na 35 km de eerste binnenrust. Hier krijgen we weer brood en thee. We kunnen voor het eerst over de week-endtassen beschikken. Echt droog is alles niet meer, maar droge kleren aantrekken onderweg doe ik nooit. Dus nu ook niet. We blijven hier drie kwartier, voor mijn gevoel veel te lang. Het is eerst even fris als je buiten komt, maar als het tempo erin zit, gaat het als vanouds. Vlak voordat het licht wordt is er nog een iets langere wagenrust met erwtensoep en brood. Daarna begint het te regenen.

Als we om half elf zaterdagmorgen het café in Raeren binnenstappen, is het droog. We zijn nu een kwartier achter op schema. Toen het nog donker was, is een groep van dertig wandelaars verdwaald doordat ze de voorste groep niet meer zagen. Maar alles komt weer goed.

We blijven een half uur binnen; genoeg tijd voor koffie, cola, pannenkoeken en een stroopwafel. De schoenen gaan uit. Ik heb op deze tocht geen last van irriterend warme voorvoeten. Tijdens de eerste buien zijn de sokken nat geworden en dat geeft blijkbaar genoeg koeling. En dan, de met steenslag bestrooide bospaden geven een 'heerlijke' voetmassage.

Met deze tocht mag je zeker niet gevoelig voor blaren zijn. We hebben nu 66 km afgelegd. Af en toe regent het, later breken de donkere wolken open en dan is daar de zon. Het landschap is prachtig, we gaan over heuvels en door diepe dalen. Over natte glibberige paden met veel plassen, enkele graspaden met verraderlijke kuilen. Er wordt dan ook menig slippertje gemaakt, wat zijn sporen achterlaat op de wandelkleding.

Soms is de vergelijking met de Bossche Honderd evident. Na 90 km is er een wagenrust. Fanatiekelingen kunnen daar een extra rondje van bijna 10 km lopen voor een aantekening in het 'long distance walker'-boekje. De anderen gaan rechtstreeks naar Bocholtz.

Deze keer wandel ik het extra rondje mee, omdat het aan het eind van de tocht zit. Samen met Boetje, Hugo, Frances en Wim, allen van OLAT. We krijgen er geen spijt van: veel bossen, onverharde paden, en zo vlakbij Vaals grote hoogteverschillen. We passeren weer het Drielandpunt en komen uit bij de wagenrust waar we al eerder waren. Maar nu met bijna 100 km in de benen.

De laatste kilometers worden aangegeven met rood plakband en pijlen van Noad. Het is ondertussen geheel bewolkt en in het laatste uur worden we nog kletsnat van de hevige regenbuien.

Als verzopen katten komen we om iets over half zes terug in het startlokaal. Gelukkig heb ik nog dezelfde kleren aan als waarin ik begonnen ben, en lekker droge kleren in de tas.

OLAT was goed vertegenwoordigd op deze tocht. Ernst Westerhoff had me vrijdag in Vught opgepikt. In het donker rijden we zaterdagavond terug; gelukkig is het droog. Eerst zetten we Hanny Klumpkens af in Eindhoven. Om half tien ben ik thuis na een vermoeiend en mooi wandelweekend in Zuid-Limburg.

- Klaas Bakker -

UIT DE MEDIA

Verbazing in Bocholtz: 'de professor' is op tijd!

Snelwandelaar Marcel Dekker, bijgenaamd 'de professor', haalde op 22 oktober de krant door – zeer tegen zijn gewoonte in – op tijd aan de start te verschijnen.

De verslaggever van de tiende Nacht van Bocholtz volgde Marcel vanuit zijn woonplaats Uithoorn. Hieronder een samenvatting van zijn relaas.

Het is vrijdagmiddag, 12 uur. Marcel Dekker heeft zojuist uitgerekend dat hij dit jaar negen minuten te laat aan de start zal zijn. Een auto heeft hij niet, trein en bus sluiten zelfs zonder vertragingen niet goed op elkaar aan, een taxi is geen optie. Een trein eerder nemen ook niet, want bij Radio Midpoint in Mijdrecht kunnen ze de professor – informaticus Dekker tooit zich met bril, lange haren en een sikje – die middag niet missen.

Hoe vaak hij nou precies heeft deelgenomen aan de Nacht van Bocholtz weet niemand, ook de organisatie niet. Omdat je niet wordt geregistreerd als je te laat bent vertrokken. Zodoende liep Dekker het ene jaar hopeloos verlaat achter de wandelaars aan, en werd hij het andere jaar per auto bij de groep gevoegd. Om de verloren kilometers in te halen, ging hij dan maar extra rondjes wandelen tijdens de pauze. Hij is er berucht mee geworden in Bocholtz, al vinden ze hem daar ook wel een kleurrijke figuur.

Het is vrijdagavond 21 oktober 2005, klokslag 22.00 uur. De organisatie wrijft haar ogen uit. Want wie staat daar? Juist: de professor. Met dank aan een man die hem een lift aanbood van Heerlen naar Bocholtz. Dekker kan het zelf ook nauwelijks bevatten: "Ik ben op tijd! Een absolute primeur!"

Bron: Limburgs Dagblad
22 oktober 2005

UIT DE MEDIA

Rioolwandeling

'Rui' is goed Vlaams voor stadsgracht. Antwerpen kreeg z'n eerste exemplaar rond 1100 en met elke stadsuitbreiding kwamen er meteen ook nieuwe ruien bij. In later eeuwen dienden ze steeds meer als open riool voor bedrijfjes en particulieren, vooral toen ze eenmaal overweld waren en de stank werd afgevoerd via hoge schoorstenen.

Sinds kort kan men in de Scheldestad een wandeltocht maken door het historische rioolstelsel. Onder leiding van een gids lopen deelnemers onder meer onder een kerk door. Dankzij moderne afvoerbuizen stroomt er alleen bij calamiteiten vuil water de ruien in. Glibberig is het er nog wel, en ook frisjes - de temperatuur ligt er rond de 15 graden. Op het vertrekpunt aan de Suikerrui krijgt de bezoeker laarzen en beschermende overkleding mee.

Reserveren: Ruihuis, 0032-32320103 of via www.ruihuis.be.

Bron: *Te Voet, september 2005*

Wandelen in Portugal

Leegloop van het platteland is een van de oorzaken van de alsmaar ernstiger bosbranden in Portugal. Als er niemand meer woont, is er ook geen vraag naar kreupelhout om de kachel te stoken. En juist dat vat snel vlam.

Wandel-auteurs Roel Klein en Bert Stok lieten zich niet afschrikken en trokken door de soms nog nasmeulende bossen. Ze genoten van het weidse uitzicht over de kale serra's en troseerden waarschuwingen van andere wandelaars - de benen zwart van de as - dat de brandlucht verderop niet te harden was. Het is maar waar je zin in hebt!

Gelukkig is er ook goed nieuws te melden uit Portugal. Het land kende tien jaar terug nog nauwelijks wandelmogelijkheden, maar werkt nu hard aan een netwerk van GR-paden. De 540 km lange GR 22, die door drie nationale parken in centraal Portugal voert, is klaar en geheel wit-rood bewegwijzerd. Andere GR-routes verkeren nog in de projectfase, zoals de 'Grande Rota' langs de kust.

Bronnen: *Eindhovens Dagblad, 15 oktober; magazine Op Weg, zomer 2005*

Theo Tromp blikt terug op 25 jaar LAW

Hulde voor Joop Wesseling

Voor Joop Wesseling kreeg de 25-ste verjaardag van de stichting LAW een extra feestelijk tintje. Een kistje met twee mooie flessen wijn mocht hij op 5 november mee naar huis nemen - evenals Hans Jonker van het Nivon trouwens. De aanleiding was hun beider inzet voor het welslagen van de internationale wandelconferentie van het Europese Wandelverband EWV, die van 22 t/m 25 september is gehouden in Nunspeet.

Het EWV beheert onder meer de route naar Santiago, behartigt grensoverschrijdende wandelbelangen en vraagt Europese subsidies aan voor aanleg en onderhoud. Joop: "Bij het EWV zijn zo'n 45 nationaliteiten aangesloten. De jaarlijkse conferentie wordt telkens ergens anders gehouden, van Schotland tot Madeira en van Estland tot Marokko. Landen staan te dringen om hem te mogen organiseren. Je moet dat jaren tevoren aanvragen bij het EWV-bestuur. Dat Nederland dit keer aan de beurt was, had alles te maken met het jubileum van de LAW en is al vier jaar geleden besloten."

Zo lang zit Joop nog niet eens in de Werkgroep Europa die de conferentie van 2005 organiseerde; hij raakte er pas twee jaar terug bij betrokken toen hij voorzitter werd.

Een onderdeel van het EWV-programma op de Veluwe was de onthulling - in het bijzijn van ruim tachtig afgevaardigden van het Europese Wandelverband - van een monument op de Elspeter Heide. Dat bestaat uit een grote stenen tafel met daaromheen twaalf zwerfkeien. De keien staan symbool voor de twaalf Nederlandse organisaties die in het platform LAW verenigd zijn - een bont gezelschap, van ANWB tot de Vereniging van Voetveren. Op de centrale steen zijn bovendien alle LAW-paden vereeuwigd. De tafel staat langs het nog te openen Veluwe Zwerfpad van het Nivon en biedt wandelaars een prima plek om even uit te rusten. Een speciaal monument.

Waar de LAW nog steeds de brede belangenbehartiging voorop stelt - zoals rechtszaken tegen onwillige boeren - raakt het Europese Wandelverband steeds meer in de greep van het grote geld. Een ontwikkeling waar Joop Wesseling vraagtekens bij zet: hij sluit zelfs niet uit dat leden afhaken wegens de oprukkende commercie.

Feestrede

Op 5 november was dit soort problemen niet aan de orde. De jarige LAW legde die dag haar circa 180 vrijwilligers eens flink in de watten. In Apeldoorn waren nog twee OLAT-bestuursleden uitgenodigd: Ad Verbakel als coördinator van het Peellandpad en Theo Tromp die een feestrede mocht afsteken.

Theo memoreerde hoe de eerste contacten tussen OLAT en de Stichting LAW tot stand kwamen: dat was in 1980, toen OLAT begon aan de 325 km lange rondweg '750 jaar Stadsrechten' die Sint-Oedenrode zou verbinden met Eindhoven, Roermond en Hasselt. Het leverde slechts een kort briefje op met 'succes gewenst'. Pas nadat de rondweg gereed was en in 1983 ook het Graaf Floris-V-pad, werd OLAT serieus genomen.

Behalve het Graaf Floris-V-pad werd ook de Peellandroute van OLAT opgenomen in het LAW-netwerk. OLAT realiseerde daarnaast gedeelten van LAW-paden en timmerde in die jaren zelfs zo aan de weg, dat de EWV onze vereniging aanzag voor landelijke vertegenwoordiger en OLAT in 1983 het lidmaatschap aanbood. De naam 'Olland' kan daarbij ook best een rol hebben gespeeld.

-Mirjam Kies-

Prachtige herfstkleuren in de Eifel

Voor 22 oktober staat de laatste clubreis van het seizoen op ons programma. We maken een wandeling langs de Ruhrstausee in de noordelijke Eifel. De Eifel mogen we ook de Duitse Ardennen noemen. Twee bussen van de fa. Van Hoof brengen ons ter plaatse terwijl de regen gestaag naar beneden komt.

In Heimbach wordt verzameld in restaurant Eifelerhof en dat geeft ons de mogelijkheid om een kopje koffie te drinken en/of het toilet uit te proberen. Prima zaakje, en ook meteen volledig bezet door een invasie van zo'n kleine honderd wandelgasten op deze miezerige zaterdagochtend. Toon geeft uitleg over de route en stelt voor om zoveel mogelijk als groep te wandelen. De afstand bedraagt zo'n 22 kilometer en halverwege zal een verzorgingspost worden ingericht. De eerste helft is gemarkeerd met het open > teken en vanaf de verzorging moeten we een zwarte driehoek volgen. Bovendien staat de route regelmatig aangeduid als AE, het Duitse deel van de GR Ardennen-Eifel.

Als we omstreeks half elf aan de wandeling beginnen, regent het nog steeds, maar spoedig zal de nattigheid voorbij zijn en wordt het zelfs prachtig wandelweer! We verlaten het mooie vakantieplaatsje via een brug over de Ruhr, hier niet meer dan een rustig kabbelende waterloop. Maar in de loop van deze dag zullen we versteld staan bij het zien van de indrukwekkende kunstwerken die de afdamming van dit riviertje in de vorige eeuw teweeg hebben gebracht.

Bedevaartsoord

Heimbach ligt in een idyllisch dal en wordt de Parel van de Eifel genoemd. Direct buiten het dorp zien we de burcht Hengebach liggen, strategisch gebouwd op een berghelling. De burcht stamt uit de elfde eeuw en

werd in 1687 door brand verwoest. De restauratie vond plaats in 1904 en na privé-bezit werd het indrukwekkende bouwwerk in 1979 eigendom van de gemeente Heimbach en ingericht als hotel. Vanwege een heiligenbeeld dat vroeger bij een kloosterorde behoorde, is Heimbach een bedevaartsoord. Het beeld staat thans in de parochiekerk, waar het werd geplaatst nadat de oorspronkelijke bewoners uit het cisterciënzerklooster waren verdreven. Het klooster is nu bewoond door trappisten. Heimbach heeft 150 kilometer aan genummerde en gemarkeerde wandelpaden.

Nog even door het bos lopen en dan komen we aan de oever van de Ruhr,

die nu meer indruk maakt. Feitelijk betreft het hier niet de rivier maar het Staubecken Heimbach.

We volgen een toeristisch pad langs de waterkant met aan de overkant van het waterbekken, dat hier ongeveer 200 meter breed is, mooi op de helling gelegen huizen omringd door een pracht aan herfstkleuren.

Op sommige plaatsen lopen we over een vlonderpad boven het water, omdat de rotsen te dicht bij de oever liggen. Boven het water hangt een damp die weldra door het zonnetje zal oplossen. Er liggen diverse plezierbootjes afgemeerd en daar waar de rotsen het toelaten zijn woningen gebouwd; de bewoners hebben een speelweijtje tot aan de waterkant. Ook passeren we een camping waarvoor zeker een wachtlijst bestaat om er eens te mogen kamperen.

Voor ons doet plotseling een berghelling op en we zien een mooi wit gebouw liggen. Over de brug kunnen we kiezen uit twee mogelijkheden: rechtsaf en linksaf. Gelukkig hebben we een kaartje meegekregen waarop de route staat ingetekend. We zijn even op onszelf aangewezen omdat de voorloopgroep uit het zicht is verdwenen. Het witte gebouw - ik laat me vertellen dat het in Jugendstil is gebouwd - betreft het Kraftwerk Heimbach, een waterkrachtcentrale uit 1904 die nu nog achtduizend woningen van stroom voorziet.

Overdonderend schouwspel

Wij gaan klimmen en zien langzamerhand dit indrukwekkend landschap aan onze ogen voorbij trekken. Een boer prijst zijn Limousins aan en in de verte loopt het Franse fokdier vredig te grazen in een sappig weiland! Even hebben we de rivier uit het oog verloren, maar zodra

we de heuvelkam over zijn worden we overdonderd door het schouwspel voor ons.

Een geweldige plas water strekt zich voor ons uit. In de verte een heuvelrug, het zonlicht speelt met de herfstkleuren, windturbines draaien om het hardst.

We bekijken eerst een betonnen afsluiting aan de rand van de plas. Het gevaarte dient waarschijnlijk als waterinlaat voor de ondergrondse turbines. Over de eigenlijke dam loopt een brede promenade, geschikt voor voetgangers en autoverkeer. Het project heet: Schwammenauel Staudamm. De bouw begon in 1934 en duurde tot 1938. Op 10 februari werd de dam opgeblazen.

Tijdens het zoeken naar informatie over dit gebied kom ik toevallig bij een website over W.O.II en lees daar het aangrijpende verhaal over The Battle of the Huertgen Forest. Van de 120.000 geallieerde militairen die hier in de noordelijke Eifel tussen september en december 1944 streken zijn er 24.000 gedood of ernstig gewond.

bootjes in de haventjes kan men zich de zomerse tafereel makkelijk voor de geest halen. Officieel mogen hier geen motorboten op het water varen, maar we kunnen ons moeilijk voorstellen dat de twee bootjes die elkaar nu achterna zitten alleen via een accu worden aangedreven.

De Stausee kan in z'n geheel worden rondgewandeld en die afstand bedraagt ongeveer 25 kilometer. Wij verlaten echter na enige kilometers het pad langs het meer en gaan verder landinwaarts met een grote boog om het watergebied heen. Toon en Jos nemen de route nog eens door en gaan voor ons uit, dieper het bos in. Het verlaten van het oeverpad begint met een fikse beklimming en loont

Het eerste dorpje dat we vandaag aandoen: een winkeltje, een paar straatjes, een kerkje, een restaurant in de steigers en we zijn er doorheen. Het is nog even doorzetten, en we krijgen nu flinke windvlagen om onze oren. Geen wonder dat deze plek is uitgekozen voor een windmolenpark en die dingen maken behoorlijk wat herrie als ze in werking zijn. Er staat een buitenbeentje tussen met maar twee vleugels, maar hij houdt de andere bij!!

Vooraan in het bos staan onze twee bussen, en het verzorgingsteam heeft een lekker soepje voor ons klaarstaan. In een schuilhut is plaats genoeg en het boterhammetje wordt tegelijk met de soep naar binnen gewerkt. We kunnen er weer tegen.

Om kwart over een trekken Piet en ik verder het bos in; Toon en Jos beloven ons snel te volgen. We worden daarna wel ingehaald door Jos, maar dat is een andere. Deze heeft een hondje bij zich en praat er lustig op los.... Na een halfuurtje kuieren staan we plotseling op een punt waar we moeten kiezen: of linksaf, of rechtsaf. Weiter

Van 1955 tot en met 1959 duurden de herstelwerkzaamheden aan deze Roerdaldam, die 500 meter lang is en 72 meter hoog. De waterinhoud van het meer achter de dam is moeilijk te schatten, maar zal zeker vele honderden miljoenen kubieke meters bedragen.

Even doorzetten

We steken de dam over en treffen daar Toon en Jos Scheepers die een pijl aanbrenge op het hek van hotel Seehof; we moeten linksaf een stijgend pad op dat niet direct opvalt als je het een en ander loopt te bewonderen. Het pad volgt zo'n 75 meter boven het wateroppervlak de steile, rotsachtige begrenzing van het stuwmeer. Momenteel valt er weinig activiteit te bespeuren op het water, maar bij het zien van de afgemeerde

zeker de moeite (en het zweet) want na enkele behoorlijk steile lussen komen we bij de zogenaamde Hubertushoeve. Hier is het uitzicht over het stuwmeer met z'n verschillende inhammen en eilandjes nog intenser. Het bankje achter de afrastering wordt dan ook gretig benut.

We gaan verder en komen bij een aantal weekendhuizen met uitzicht op de baai. Je zult hier maar moeten wonen!

gehts nicht! We staan weer voor de 'See' bij de Wildenhof en hebben ergens in de Klaustuin een zijpadje naar rechts gemist. Samen met onze Brabantse vrienden uit Nederweert, Willie 'de hopman uit Helmond' en Jos gaan we het onbekende tegemoet: en kiezen de goede richting op het verkeerde pad!

Waar het meer even landinwaarts een uitweg probeert te vinden, zien we andere wandelaars van rechts de heuvelrug afkomen. We zijn weer terug op het goede spoor.

Fanfare

Een eindje verderop in het Schilsbachtal passeren we een complex van de Eifelverein. We keren aan de overzijde van de inham en raken geïmponeerd door de prachtige herfstkleuren van beuken en eiken op de

helling waar we zojuist langs liepen. We naderen ook weer de bewoonde wereld en wandelen door een rustig vakantieoord met veel vakwerkhuisen. Jos en Toon, die ons zouden voorgaan door de Klaustuin - u kent het verhaal - zijn door de plaatselijke fanfare van Woffelsbach de kroeg uit geblazen en staan ons aan het begin van een heuveltje op te wachten. De andere Jos miste het tweetal en is binnen een kwartiertje ter bestemming. Wij weten intussen hoe mooi vakwerk kan zijn en volgen de aanwijzingen van Toon en Jos. Het weggetje is inderdaad prachtig!

Na drie kwartier extra genieten - en een omweg van ongeveer 5 kilometer - arriveren we in Ruhrberg. We zoeken daar tot we het moeilijkst begaanbare paadje hebben gevonden en dalen af naar de 'Seeufer' waar het grootste deel van de meute al op ons zit te wachten op de stoep van de Paulushof.

We hebben daarna nog voldoende tijd om een paar 'fluitjes Veltin' uit te proberen.

Een mooie reeks clubreizen zit er weer op.

Rest mij, om mede namens alle reisgenoten, onze clubreizen-commissie te bedanken voor de keuze van de tochten en de zorg die zij onderweg steeds weer aan ons hebben besteed. Ook de chauffeurs Frans en Jan van busbedrijf Van Hoof gaven ons het vertrouwen veilig uit en thuis te zijn.

Graag hebben wij rendez-vous in het volgende seizoen, dat van start gaat op zaterdag 11 maart met weer een wandelreis naar de Eifel, ofwel het vervolg op de GR AE van Monschau naar Eupen.

-Ad van Asten-
Tekst en foto's

UIT DE MEDIA

Krakende botten zijn goed voor de longen

Universitair docent Martin Vissers voltooide onlangs met zijn vrouw Maria het Pieterpad. „We zijn destijds begonnen in de regen en ook geëindigd met regen”, vertelt hij in 'Cursor', het personeelsblad van de Technische Universiteit Eindhoven.

Vissers begon ermee om gezondheidsredenen (chronische bronchitis, dubbele longontsteking). Bij longrevalidatie is lichaamsbeweging het belangrijkste medicijn. Na de training op fitness-apparaten moest er af en toe flink gewandeld worden om de conditie op peil te houden. Dat werd het Pieterpad, uitgesmeerd over twee jaar. „Zo maak je alle seizoenen heel bewust mee”, zegt Vissers, die intussen verslaafd is geraakt aan het wandelen.

De 490 kilometer van Pieterburen naar de St. Pietersberg bestaat uit 27 dag-etappes. „We liepen steeds een etappe per weekend, wat in het begin nogal veel auto-kilometers opleverde”, herinnert Vissers zich. „In het begin kraakten onze botten echt, door dat lopen de hele dag. Maar het ging al snel beter. De route voert door prachtige stukjes Nederland, soms kom je zelfs op plekken waar nog geen fiets kan komen, heerlijk. We waren dan ook al snel verslingerd aan die wekelijkse wandeltocht. En voor de longen was het ook heel goed. Tijdens het lopen had ik er geen enkele last van.”

Het liefst vertrok Vissers voor dag en dauw, om al wandelend de zon te zien opkomen. Op mooie plekjes las zijn vrouw de informatie uit de gids voor. In de regel greep Vissers dat moment aan om over haar schouder te kijken of ze nog wel goed liepen. „Dat was niet altijd het geval. Ons Pieterpad was daarom 542 kilometer lang”, zegt hij met een knipoog. „Af en toe hielden we ook een stukje stiltewandeling. Dan praatten we een tijdje helemaal niet. En natuurlijk namen we op tijd een terrasje; ik heb ervaren dat het na een borreltje prima wandelt.”

Aan het volgende lange-afstandspad is hij inmiddels alweer begonnen: het Grenslandpad, dat van Limburg naar Zeeuws-Vlaanderen loopt.

Bron: Cursor, jaargang 48, nr. 8, 3 november 2005

Foto: Bart van Overbeeke

Voorlopers Wandelen op Dinsdag hebben dubbel plezier

'Op dinsdag altijd mooi weer'

Ze zijn vandaag met z'n zessen, de voorlopers van het Wandelen op Dinsdag. Er staat een snijdende wind, maar verder is het prachtig najaarsweer. Verzamel-punt is café Mie Vingerhoeds, in het buitengebied van Oirschot. De tocht van komende week staat op papier; vandaag (18 oktober) worden de puntjes op de i gezet.

De route is veelbelovend: eerst door het knusse 'kamertjeslandschap' van de Mortelen, dan via de landgoederen Heerebeek en Velder naar Boxtel en terug over de Kampina en langs het riviertje de Beerze. De voorlopers kennen de rijkelijk met natuur bedeelde driehoek tussen Den Bosch, Best en Tilburg op hun duimpje. Kees en Nettie van Iersel wonen al hun hele leven in Haaren, evenals Tineke van de Pas en Mieke en Toon van Boxtel. Alleen Jo Lepoutre komt uit Geffen en is pas serieus gaan wandelen sinds hij twee jaar terug in de vut ging. Maar hij haalt zijn achterstand snel in.

Kees en Nettie leveren nu bijna drie jaar een actieve bijdrage aan het dinsdagwandelen. „Daarvoor liepen we gewoon mee met de groep. Na een tijdje bleek dat onze omgeving een soort blinde vlek was in het programma van WoD. Toen zijn we zelf begonnen met het uitzetten van routes.”

Sinds een jaar krijgen ze regelmatig hulp van hun enthousiaste dorpsgenoten Toon en Mieke. „Die lopen en fietsen heel de week. En ze hebben hele goeie kaarten, ze kunnen elk weggetje vinden”, zegt Nettie. Jo is degene die het allemaal uitwerkt op de computer en Tineke wandelt puur voor haar plezier mee: „Ik ben een echte meeloper”, grapt ze.

Van het voorlopen genieten ze allemaal. Doordeweeks is het sowieso veel rustiger dan op zondag; dan wandelt iedereen. Tineke neemt er zelfs speciaal een vrije dag voor, tenzij ze 's nachts heeft gewerkt. „Dan loop ik soms recht uit de nachtdienst mee en ga ik daarna pas slapen.” Met z'n vieren of zessen is het ook heel anders dan met de 'echte' groep dinsdagwandelaars. Altijd komen er minstens een man of twintig opdagen, en op hoogtijdagen zelfs 55 of meer. Reuze gezellig, daar niet van. „Er wordt wat afgetetterd op zo'n dag”, lacht Jo Lepoutre.

Werkoverleg in het bos

Vandaag is er iets minder tijd om te kletsen. Kees en Jo zijn gewapend met pen en papier. „Ik heb eerst beschreven wat Kees al in z'n hoofd had”, zegt Jo. „Dat hebben we samen gelopen en nu dan voor de tweede keer. Volgende week moet het zonder briefje kunnen.” Verder hebben ze allebei een stappenteller om het aantal kilometers te bepalen. Omdat die dingen nooit helemaal precies zijn, wordt de score na afloop gemiddeld. Het streven is 20 kilometer, maar dat mogen er ook 22 of 24 zijn.

De bospaden gaan schuil onder een deken van eikeltjes en afgewaaid bladeren die prettig knisperen onder de voeten. An-

dere stukken zijn van nature behoorlijk zompig, maar gelukkig heeft het de afgelopen weken niet veel geregend en is het nergens nodig een omleiding te maken.

In de beschutting van de bossen wordt af en toe een 'appelpauze' ingelast. Een goede gelegenheid om de aantekeningen even bij te werken en overleg te plegen. Staande de vergadering brengen de voorlopers enkele wijzigingen aan: hier een stukje afsnijden, daar juist een extra lus, beide met het doel een drukke asfaltweg te vermijden. Bij Lennisheuvel wordt ook een aanpassing gemaakt: langs het dorpje af in plaats van er dwars doorheen, veel mooier.

Soms is er ook discussie over de juiste woordkeus: laat je een vennetje nou links liggen, of hou je rechts aan? En is dit nu een T-splitsing of niet? Dit is vooral van belang omdat er soms deelnemers te laat op het startpunt verschijnen. Als de groep uit het zicht verdwenen is, kunnen nakomers met behulp van een achtergelaten routebeschrijving nog aanhaken. Die moet dus heel duidelijk zijn.

Met de neus in de boter

Kees neemt het bespreken van de horeca onderweg voor zijn rekening. In het winterseizoen valt dat niet altijd mee, terwijl je juist dan behoefte hebt aan soep of koffie bij de warme kachel. In afgelegen gebieden is soms helemaal geen horeca. Of er is wel horeca maar dan mag je daar je boterham niet opeten.

Maar overal is een mouw aan te passen. De ene keer is dat de huiskamer-met-bar van een bevriende particulier, de andere keer een gastvrije boer. Zomaar bij mensen thuis is wel zo leuk, vindt Kees. Soms valt de groep met de neus in de boter. Bijvoorbeeld als er in zo'n boerenschuur meteen een cursus 'kerststukjes maken van oude fietsbanden' gegeven wordt door medewandelaarster Ria van Gestel. Nettie: „Dan zit iedereen mee te luisteren.”

Vandaag is het beoogde etablissement aan de rand van Boxtel gesloten. Er wordt verbouwd en niet zo'n beetje ook. Na een korte bezinning op het terras zet het groepje koers naar het centrum. Nettie heeft haar zinnen gezet op een terrasje aan de markt, maar ook daar is alles dicht. Dan maar het jeugdcafé een eindje

Jo, Toon, Nettie, Tineke, Mieke en Kees op een negensprong bij landgoed Velder

Toon, Nettie en Mieke bespreken de alternatieven

verderop. Kees regelt meteen dat de groep hier volgende week terecht kan. De uitbater kijkt er nogal van op: mensen die twintig kilometer lopen! Van Compostella (waar Kees en Nettie samen naartoe gelopen zijn) heeft hij vast nooit gehoord.

Het Wandelen op Dinsdag is natuurlijk niet altijd in dit deel van Brabant. Truus van Vessem, die de wandelingen coördineert, maakt in overleg met Kees en Jos Scheepers elk half jaar een schema, waarbij graag gebruik wordt gemaakt van andere 'aanbieders' uit de groep van 'Dinsdag-wandelaars'. Dat houdt de afwisseling erin, en zo kom je nog eens ergens. Voor Kees en Nettie maakt het weinig uit of ze nou wel of niet aan de beurt zijn; ze trekken er stevast elke dinsdag op uit, tenzij Nettie een activiteit van De Zonnebloem heeft.

Inmiddels slaan ze hun vleugels uit naar andere natuurgebieden. Kees: „Bij Uden in de Maashorst bijvoorbeeld. Daar had

Sjoukje van den Heuvel, die het gebied goed kent, samen met Jo en mij een route uitgezet. We zijn nog driemaal terug geweest voordat we helemaal tevreden waren. Verder hebben we in Oisterwijk drie kortere wandelroutes aan elkaar geknoopt en tot een mooi geheel gemaakt. Die gaan we volgend jaar op 28 februari lopen.”

Bij terugkeer in café Vingerhoeds nemen de voorlopers de hele route nog eens onder de loep. Kaarten komen op tafel, de cafébaas wordt erbij geroepen voor advies. „We hebben dit keer meer veranderd dan gemiddeld”, stelt Kees vast. „Dat komt doordat we vandaag met z'n zessen zijn, dan heb je een veelzijdige inbreng.” Zo was de schitterende omleiding langs de Kleine Aa bij Lennisheuvel een welkome suggestie van Toon en Mieke.

Dat de tocht begint bij café Vingerhoeds is eveneens een wijziging, want oorspronkelijk was station Boxtel het startpunt. Dat was handig voor de mensen die met openbaar vervoer komen. „Mensen kunnen trouwens makkelijk meerijden met andere deelnemers, maar ja, dat durft niet iedereen te vragen. Sommigen willen een ander niet tot last zijn.”

Tot slot moet één ding rechtgezet worden. „Geloof het of niet – op dinsdag is het altijd mooi weer”, zo was onderweg met grote stelligheid beweerd. „Zelfs als de dag slecht begint, klaart het altijd op.” Zo'n boude uitspraak is natuurlijk de weergoden verzoeken. Kees laat ons weten dat de week erna iedereen tot op de huid is natgeregend. „Zo zie je maar weer. Uitzonderingen bevestigen de regel.”

-Mirjam Kies-
tekst en foto's

Veelzijdige inbreng leidt tot de beste routes

UIT DE MEDIA

De herten komen nog...

De gloednieuwe natuurbrug 'Het Groene Woud' over de A2 bij Best heeft al veel publiciteit gekregen. Konijnen en andere kleine dieren maken er intussen massaal gebruik van. He-las zou het grotere wild - met name edelherten - de brug mijden, meldt het Eindhovens Dagblad op 28 oktober. En dat terwijl de peperdure voorziening nu juist voor hen gebouwd was.

Terwijl de eerste boze lezers al begonnen te klagen over de verspilling van belastinggeld, schreef het E.D. een dag later dat de krant wat voorbarig was geweest. Edelherten komen namelijk in Brabant van nature niet voor! Binnenkort worden er wel zo'n 20 à 30 uitgezet, maar dat kan pas als er eerst over 7 km aan weerszijden van de snelweg een veilige afrastering aangebracht is.

Bron: E.D., 28 en 29 oktober 2005

Zingen tegen beren

Het zuidwesten van Canada staat hoog genoteerd bij wandelaars uit de hele wereld. Voor de West Coast Trail door de uitgestrekte natuurgebieden op Vancouver Island bestaat zelfs een wachtlijst - er worden maar achtduizend bezoekers per jaar toegelaten. Geen nood, want ook in de Rocky Mountains en de talloze nationale en regionale parken zijn volop wandelmogelijkheden.

Er lopen in de zomer echter niet alleen mensen, maar ook beren. De Canadese VVV's weten precies op welke paden je het meeste kans hebt (of risico loopt - het is maar hoe je het bekijkt) om er een tegen te komen. Ze vertellen ook wat je moet doen: geen eten, parfum en tandpasta bij je tent bewaren en gebruik maken van de speciale berenkluisjes. Subiet omkeren als je bloedsporen, pootafdrukken of afgekrabde bomen ziet. En vooral: laten merken dat je er bent.

„Wij hebben nog nooit zo hard gezongen tijdens het lopen”, vertelt Imre de Roo, die in NRC Handelsblad verslag deed van een wandelvakantie in de Canadese wildernis. Ondanks het luide gezang zagen hij en zijn reisgezellen toch nog drie keer een beer in het wild. „Allemaal langs de weg.”

Bron: NRC, 15 oktober 2005

Wandelen en wat ik zoal tegenkom (20)

Toen na de tweede wereldoorlog het toerisme weer langzaam op gang kwam stond Valkenburg hoog op de verlanglijst. De Cauberg op en af, een bezoek aan de grotten en verpozing op een van de vele terrasjes met 'n muziekje stonden hoog genoteerd. Van lieverlee werd over de grens gekeken, kwam Monschau op het lijstje en weer wat later waagden men het in de Eifel rond te toeren.

Voor wie er eens 'n paar dagen tussen-uit wil trekken ligt de Eifel praktisch voor de huisdeur. Olatters willen er nog weleens stevig gaan wandelen. Ook dit clublid is er niet vies van, zij het dat hij bij voorkeur zijn heil zoekt ergens in het achterland, ver van het toeristische gedoe. De dun bevolkte Vulkaneifel is zo'n plek.

Landschappelijk gezien is het een verrukkelijk gebied. Bossen? Jawel, maar zeer verspreid, kleinschalig en verre van dominerend. Maar wel glooiend, soms sterk, veel paden, stroompjes en bovenal ruime vergezichten.

Niederehe op +420m, een oase in het glooiende landschap, is een prima uitgangspunt. De dorpskern ligt rond een voormalig imposant klooster met kerk en het gastvrije 'Landgasthof Schröder'.

Kaart 'Eifelverein 16' biedt een perfect overzicht van alle wandelpaden: Internationale- und Hauptwanderwege, Nord-Süd und Ost-West Wege, Gebiets- und Örtliche Wanderwege alsmede het geroemde Geo-Pfad. De liefhebber vindt er een beloopbaar tracé van een voormalig spoorlijntje, zeker de moeite waard vanwege ligging en flora. Elke route heeft zijn eigen nummer of logo met een overaanbod aan niet gemerkte verbindingspaden, dus keus genoeg!

Ter verkenning van de streek volgen we vanuit Niederehe eerst een stuk van het voormalige spoorlijntje, gemakkelijk en rechttoe-rechtaan tot een klassiek viaduct. Daar gaan we over op route '20' door het stroomgebied van de meanderende Niedereher Bach. Met de nodige golfbewegingen van hellende weiden en een stukje bos passeren we een wat verscholen doorwaadbare plek van de beek.

Wat verderop, bij een splitsing, krijgt het pad een rechter nevenbeen. 't Is een smal kronkelend paadje dat de meanders in de beek volgt. Het gaat omhoog,

omlaag, soms schuin, hier en daar wat glad en smal zodat een boom weleens houvast moet bieden. En al druk doende om op de been te blijven, staan we plots vis-à-vis voor een waterval. Denk dan niet dat de beek daar naar omlaag stort, neen, er komt van boven af een beek bij, de Mühlenbach. Na de samenloop stromen zij verder als de Abach. De waterval is een gigantische steenkomp, die dankzij het magere stroompje de kans heeft aangegrepen om zich te hullen in een dikke, veelkleurige pels van mos. Een genot voor oog en oor om aan de voet van deze kolos bij zonnig weer het glinsterende water over de kleurrijke begroeiing te zien en horen stromen.

Langs de waterval gaat een steil paadje naar de bovenloop van dat beekje, tevens de plek waar we de '20' weer oppakken en vervolgen. In de verte duiden de contouren van een gigantische afgraving op. Dichtbij dat complex gaan we over op aftakking '15' die wij

dan volgen tot even voorbij de wat verscholen Paulushof, een boerenhofstede ver van de bewoonde wereld. Daar ergens, op het hoogste punt, ontvouwt zich een onbelemmerd uitzicht over de glooiende akkers tot aan de verre horizon. We houden het gebaande pad voor gezien omdat we liever een zandspoor langs een houtwal willen belopen. Ter hoogte van het gebied, dat op de kaart wordt aangeduid met 'Kaul', nestelen we ons langs de zonnige berm in de luwte om te genieten van koffie met toebehoren uit de rugzak, het landschap en de stilte om ons heen.

Onze ogen volgen de smalle grassige werksporen, die als groene linten tussen vers geploegde akkers lopen. Dat willen onze voeten ook! De keus is niet moeilijk en even later stappen we over die linten, volop genietend van het vrije gevoel.

Het avontuurlijke ommetje komt uit op 'Auf den Banken', een glooiend stuk bos dat juist een snoeibeurt ondergaat. We struinen wat westelijk tussen bomen en takken om ergens weer op de '15' te stoten. En dat is nou precies wat deze streek zo bewandelbaar maakt: je komt altijd wel weer ergens op een gemarkeerd pad uit.

De route voert naar Kerpen langs de

Waterval met houten omloop over de Abach

Rotmilan – Rode Wouw (foto: Nigel Blake)

voet van een steile berg, waarop een twaalfde-eeuwse burcht is gelegen en de vlag vrolijk wappert. Een hekje met opschrift 'vrije toegang' is uitdagend genoeg om een slingerpaadje in te slaan door een oeroud bos. Uit eerbetoon aan een kasteelheer loopt het langs zijn grafzerk onder een diepgroene woud-reus steil omhoog. Het eindigt bij een kolossale slotpoort, die eveneens vrije toegang biedt tot het kasteel. Het ligt er verlaten bij. Maar niet getreurd, want we kunnen ongehinderd de trappen bestijgen tot het hoogste

terras. Diep onder ons ligt Kerpen te zonnen onder een onbewolkte hemel. Het overweldigende uitzicht over de verre omtrek bevestigt dat het de kasteelheer niet aan smaak heeft ontbroken om deze plek uit te kiezen.

Boven ons cirkelt een vaste bewoner van deze landstreek: de 'roter Milan', de wouw, een grote schaarse roofvogel; we zullen hem de komende dagen nog vaak mogen bewonderen.

-Wordt vervolgd-

Ruisende Abach

UIT DE MEDIA

Lustrum Wandelzoekpagina

De Wandelzoekpagina viert zijn eerste lustrum. In vijf jaar tijd is deze informatieve site uitgegroeid tot een platform voor én door wandelaars in Nederland en België. Zo zijn er ruim 1500 dagwandelingen te vinden, alsmede stadswandelingen, GPS-wandelingen, meerdaagse tochten en wat al niet meer.

Bezoekers van de site die hun reactie geven maken de komende tijd kans op een van de tien wandelboeken die de Wandelzoekpagina weggeeft.

Bron: Eindhovens Dagblad, 5 november 2005

Schaap terug bij kudde

Drie jaar geleden stapte Nemo, de vereniging van vrije wandelaars, uit het wandelplatform LAW. De club had zijn buik vol van 'wandelbobo's' en vond dat de gevestigde organisaties te weinig aandacht hadden voor hun meer anarchistische wandelbehoeften.

Deze zomer keerde het afgedwaalde schaap terug bij de kudde. Aanleiding was de behandeling van de Wandelnota van Wijnand Duyvendak (GroenLinks) in de Tweede Kamer. "Nu de wandelloobby doordringt in de Haagse wandelgangen is het zinniger om samen te werken", verklaart Peter Spruijt van Nemo.

Bron: Wandelkrant Te Voet, september 2005

Wandelen in oneindigheid

Het Eindhovens Dagblad bevraagt de lezers over de meest uiteenlopende onderwerpen. Onlangs was het thema in welke omgeving men het liefst mijmert over de oneindigheid van het bestaan. Tuurt de lezer graag over de uitgestrekte oceaan? Geniet hij op zijn wandeling liever van oude, rustieke bomen?

De graadmeter liet de volgende uitslag zien: strand & duinen 37%; bos 36%; heuvellandsschap 14%; langs dorpjes 7%; heide 5% en zandvlakten slechts 1%.

Bron: Eindhovens Dagblad, 29 oktober 2005

CONSTANT AAN DE WANDEL

IML-wandelen in Japan

Op maandag 31 oktober 2005 reisde ik om 6.51 uur per trein van Baarn naar Schiphol. Daar liet ik mijn bagage inchecken aan de balie van British Airways. Via London Heathrow vertrok het vliegtuig naar Japan.

Op dinsdag 1 november kwam ik aan op Narita Airport bij Tokio. Per Skyline ging ik naar Nippori en vandaar per Yamamoto-line naar Ikebukuro en per taxi naar Sunshine City Prince Hotel. Daar ontmoette ik de mensen van Trans World die uit Korea kwamen. Onder die groep waren twee Nieuwzeelandse dames. 's Avonds met de groep in de stad gaan eten.

Op woensdag per taxi naar het station Shiunjuku, dan naar Kawaguchi, vervolgens naar het vijfde station van de Mount Fuji, waar we enige tijd verbleven. Het was daar stuk frisser. Er lag op de toppen wat sneeuw, maar door de wolken was dat nauwelijks te zien. Na enige tijd weer dezelfde weg terug. Die trip was erg interessant.

Op donderdag verlieten we Sunshine City Prince Hotel. Bij het station Ikebukuro deponeerden we ons bagage in de kluizen. Vandaar per metro naar Ueno, waar we een wandeling maakten door het Ueno-park. Het was een mooie wandeling. Daarna gingen we per metro naar de wijk Asakusa, waar de parade plaats vond. Tijdens de parade verschenen mensen die verschillende klederdrachten droegen en er was muziek. Na afloop gingen we dezelfde weg terug en haalden onze bagage op. Daarna per Tobu-line naar Higashimatsuyama. Mijn persoon overnachtte in Daiichi-Hotel, terwijl de rest van onze groep overnachtte in Ranzan NVEC (New Woman Education Centre).

Op vrijdag wandelden we via rustige wegen langs onder andere Sugaya Historic Castle en Kizin Shrine. Daarna door bossen en langs rijstvelden. Inmiddels naderden we Historical Date Museum, waar op het grasveld werd geluncht. We gingen verder naar Maruki Art Museum. Daarna via drukke wegen naar de finish. De tocht heette Washinosato & Mushashiranzan Route.

Op zaterdag wandelden we langs drukke en rustige wegen door Yoshimi-Hyakuana, Iwahanapark en langs Noda Community, waar de lunch gebruikt werd. We zetten de tocht voort door Shinrin-park. De tocht heette Yoshimi-Hyakuana & Shinrin Park Route.

Na de tocht was op het podium van het startterrein de IML-prijzuitreiking, waarbij de wandelaars werden gehuldigd als Master Walker of Pan Pacific Walker. 's Avonds was er een party in Hotel Shiunkaku. Er werden diverse redevoeringen gehouden.

Op zondag wandelden we via rustige wegen en veel grasdijken. Langs Aiko Gakuen, Iwano Cannon Temple, Peace Museum en viabochtigewegen naar Sennendani-park, waargeluncht werd. We liepen langs drukke wegen en daarna langs grasdijken naar het kanaal, dat we via de brug overstaken. Vervolgens langs witte huizen naar de finish.

De tocht heette Tokigawa & Sennendani Park Route. Na de wandeltocht ging de groep van Trans World op theece-remonie bij familie Izumi. Dat zijn kennissen van de reis-leider. Het weer tijdens de wandeltocht was zonnig op de eerste en tweede dag en bewolkt op de derde dag.

Op maandag 7 november per trein naar Ikebukuro, overstapen naar Ueno, waar we de bagage opborgden in de kluizen. Vandaar met vertraging per trein naar Kamakura, waar we een wandeling maakten via winkelstraten naar de Boeddha-tem-pel, die erg interessant was.

Daarna per trein naar Yokohama, waar we in Landmark Tower uitzicht hadden op de hele stad en de havens. Na enige tijd weer terug naar Ueno, waar we de bagage ophaalden. Vervol-gens per skyline naar Narita Airport en vandaar per bus naar Skycourt YGH, waar we overnachtten.

Op dinsdag 8 november nam ik afscheid van de groep, die doorging naar Taiwan. Mijn persoon kwam om 23.50 uur thuis.

Tussen Lek en Linge

Op zaterdag 12 november 2005 organiseerde WS'78 haar wandeltocht 'Tussen Lek en Linge'. De start was om 09.00 uur vanuit partycentrum 'Het Dak' in Leerdam.

Al gauw kwamen we door het natuurgebied Loosdorp. Na het verlaten ervan volgden we enige tijd fietspaden richting Schoonrewoerd tot aan het natuurgebied Over-Heicop. We volgden de Grote Bonte Specht Route. Inmiddels naderden we een boerderij te Hei en Boeicop, waar de soeppost was. We zetten de tocht voort via het Schaapskooipad over gras-paden met vele loopplanken tot aan de Kostverlorenweg, die wij volgden tot aan de bebouwde kom van Vianen. Via indu-strieterreinen bereikten we het Viaanse Bos, waar we door-heen wandelden. Inmiddels naderden we de kantine van de tennisvereniging LTV Vianen, waar de horecarust was.

Na de pauze volgden we het pad langs het Merwedekanaal tot aan de Zwaanskuikenbrug en daarna in oostelijke richting tot aan de Huibertweg. Al gauw volgden we het Schaaps-kooipad van Huibert tot Overheicop. Bij zuivelboerderij Bik-ker te Schoonrewoerd was de koffie/theepost. We zetten de wandeling voort richting dorpskom.

Daarna passeerden we het Schoonrewoerdse Wiel oftewel Wiel van Bassa (ontstaan in 1573 bij een dijkdoorbraak van de Diefdijk en met zijn 13 hectare het grootste doorbraak-wiel van Nederland). Wiel en Diefdijk maken deel uit van de Hollandse Waterlinie. Halverwege de Diefdijk bevond zich de fruitpost. Na de dijk ging het via een graspad door het reser-vaat Schaayk terug naar Leerdam. Via winkelstraten en het stadscentrum bereikten we de finish.

Het was een mooie en pittige tocht met wat afwisseling. Het was droog weer. Er gingen 408 wandelaars van start.

-Constant Dedel-

De tweede winterseriewandeling vanuit

Lennisheuvel

Ik had me verheugd op deze wandeling, niet alleen omdat het startpunt prima bereikbaar was met de trein, maar ook omdat ik de omgeving goed kende – dacht ik. En inderdaad: toen ik om negen uur op pad ging voor 'de dertig' herkende ik de route. Maar onderschat de parkoersmeester van OLAT nooit; al voor de eerste wagenrust had ik alleen nog maar een vermoeden van waar ik was. Maar de hele Kampina is prachtig, dus wat deed het ertoe. Fijn wandelweer, fris en een beetje mistig, zodat alles er zacht en wollig uitzag.

Pas na de eerste caférust in 'De Waterput' kreeg ik een beetje in de gaten waar we waren en eenmaal op de Balvoortseweg was ik weer op bekend terrein. Tot dan toe was het nog een grote groep wandelaars, maar na de afsplitsing van de 'dertig' werd het stiller. Helaas kregen we hier een paar lange stukken asfalt, maar op een verdwaalde 'decibel' op een crossmotor na, was het rustig. Het open boerenland was een fraaie afwisseling en zeker toen we na 'Mie Vingerhoeds' het kamertjes-landschap van de Mortelen in trokken werd het adembenemend mooi. Inmiddels deed de zon pogingen om door de mist heen te breken en lag er af en toe een warm najaarslicht over het land.

Ook hier – waar ik dacht ieder weggetje te kennen – kreeg ik weer onbekende paadjes voor geschoteld; hulde.

Na de 'soeppost' nog een fraai stuk langs de Beerze en ik was weer terug bij af.

-Marten Hogeweg-

Fasciitis plantaris

Gaat het over een wandeling ergens in het verre buitenland, is het de Latijnse naam van een vogel die ik tijdens een wandeling zie vliegen, is het een zeldzame plant die ik op mijn wandelpad tegenkwam, of misschien een paddestoel? Een enge ziekte dan?

Nee, het is de naam van mijn zere hiel. Eigenlijk een overbelaste of beschadigde peesplaat onder mijn linkervoet.

Waarschijnlijk heb ik deze aandoening opgelopen tijdens mijn 24-uurs sponsortocht eind mei. Hierna heb ik een aantal tochten gelopen, niet de allergrootste afstanden. Ik bleef pijn in mijn voet(en) houden. Dus stopte ik rigouzeus, drie weken leek me wel genoeg.

Na die drie weken liep ik de Kennedymars in Someren. Dat heb ik geweten, het ging helemaal niet lekker. Ik voelde niet alleen mijn voet, maar ook al mijn spieren, die een paar weken rust hadden gehad. Ik besloot om niet meer ongetraind een tocht te lopen, dus regelmatig door te blijven lopen. De vierdaagse in Apeldoorn kwam eraan en ik vond dat ik wel vier dagen 50 km kon lopen. Maar dat viel dus ook erg tegen, ook weer door die voet.

Iedere ochtend stond ik enthousiast op uit mijn bed, maar stond ik eenmaal op die voet dan kon ik geen kant op. Langzaam, me overal aan vasthoudend naar de toilet, aankleden, schoenen aan. Dan kon ik met moeite vooruit komen om te ontbijten en na een tijdje ging het dan weer een beetje en fietste ik naar de start. Elke volgende dag hetzelfde pijnlijke ritueel.

Die medaille heb ik echt wel verdiend. De vierdaagse in Nijmegen zou ik toch niet gaan lopen, ik vind het parcours veel te druk. Wel heb ik geholpen bij de verzorging. Dat was weer een heel andere ervaring. In de zomer liep ik nog wat tochtjes en twee grotere: de Kempenlandtocht (80 km) en de Dodentocht (100 km) in België. Na de laatste tocht had ik een week 'plezier' van mijn voeten. Ze waren dik en vooral pijnlijk. Eindelijk besloot ik wat verstandiger te zijn door voorlopig geen grote tochten te gaan lopen. Voor de omloop van Goeree en de 80 van de Langstraat had ik me wel opgegeven, maar ik heb me netjes afgemeld. Voorlopig wandel ik kortere afstanden: 15 en 20 km tochten en zelfs dan heb ik last van mijn voet.

Door de soort pijn en beschrijvingen op internet dacht ik eerst aan hielspoor.

Ik kocht speciale zooltjes bij de hardloopwinkel met een verhoogde hak. En op internet bestelde ik zooltjes gevuld met water. Toch bleef ik last houden. Heel wat mensen raadden me aan om er toch maar eens door een deskundige naar te laten kijken.

Zo maakte ik eindelijk een afspraak voor eind oktober bij een podotherapeut.

Volgens het meegekregen papiertje van mijn podotherapeut (de dokter die gaat over de voeten) zijn de kenmerken: startpijn na periode van niet belasten, pijn na langere belastingperiode. Het is niet leeftijdgebonden en komt vaker voor bij vrouwen, zwaarlijvigen, atleten en personen met een staand beroep.

De pijnsymptomen kloppen inderdaad. Als ik 's morgens uit mijn bed stap; of een eind gelopen heb en na een pauze weer wil beginnen, dan kan ik bijna niet op mijn voet staan. Maar na een tijdje is de pijn te verdragen. Als ik een

echt lange afstand gelopen heb dan wordt de pijn heftiger en inderdaad: ik ben een vrouw en er mogen wel wat kilo's af.

De oorzaken van fasciitis plantaris kunnen zijn: overgewicht, overbelasting, beenlengteverschil, hol- of platvoet en versleten schoeisel. Ik denk dat bij mij de kwaal te wijten is aan overbelasting. Overgewicht kan ook meespelen, maar daarover had de podotherapeut het totaal niet. Van de middelste twee oorzaken heb ik geen last en ik koop regelmatig goede wandelschoenen. Ik vind alleen dat ze veel te snel slijten.

De therapie kan bestaan uit: tape, stretchen en spierversterkende oefeningen, ontlastende correctiezolen, masseren op aangedane plaats met ijsklontje, ontstekingsremmers en als allerlaatste een chirurgische ingreep.

Mijn podotherapeut heeft mijn voet ingetaped met een extra wollen hak met uitsparing onder de zere plek. Hier mocht ik twee weken mee rondlopen. Ik heb het anderhalve week volgehouden. Afgelopen zondag hield ik het niet meer uit van de jeuk, dus heb ik de tape eraf gehaald en mijn voeten in een badje gestopt. Nu loop ik even zonder en heb over twee weken weer een afspraak. Dan wordt het tijd voor de ontlastende correctiezolen. Deze moeten speciaal op maat gemaakt worden. Het gaat dus nog wel even duren. Tus-

sendoor masseer ik de pijnlijke plek en doe de stretchoefeningen.

Af en toe baal ik wel dat ik geen lange afstanden meer kan lopen. Dan zie ik hoe mooi het weer is, of ik hoor weer van een interessante tocht en ik ben er niet bij. Wel ben ik meer aan het fietsen. Af en toe heb ik zelfs last van zandpijn, omdat ik meer gewend ben aan wandelen.

Voor een andere wandelsportvereniging (WSV Groot Gestel) waarvan ik al langer lid ben, maak ik nu nieuwe wandeltochten. Tot nu toe waren er 20 routes in de omgeving van Den Dungen. Iedere zondag lopen we zo'n route tenzij er door een andere vereniging (bijvoorbeeld OLAT) een tocht wordt georganiseerd in de buurt. Nu was er grote behoefte aan nieuwe routes, dus daar heb ik me maar op gestort. Ik zorg voor een aantal routes door 's-Hertogenbosch en omgeving.

De afgelopen maanden zijn er veel mooie dagen geweest. Dan stapten mijn partner Bart en ik regelmatig op de fiets om nieuwe routes te maken. Gewapend met GPS, kaart, pen, papier en lunchpakket vermaken we ons een paar uur. Het uitwerken van de route op papier kost echter heel wat tijd. In het volgende OLAT-nieuws zal ik een route vanaf de Dungenbrug door 's-Hertogenbosch beschrijven. Zo kan iedereen de route op elk willekeurig tijdstip eens lopen.

Nu heb ik al tien routes af. Vijf starten bij de Dungenbrug over de Zuidwillemsvaart en de andere vijf bij chauffeurscafé Treurenburg in 's-Hertogenbosch, vlakbij de Hedelse brug.

Elke route bestaat uit een langere en kortere variant. Ze zijn gemiddeld 10/20 km lang.

Zo blijf ik toch bezig met wandelen, maar op een andere manier.

In de beschrijving van de podotherapie staat nog dat herstel van een fasciitis plantaris 6 tot 18 maanden kan vergen.

Voorlopig hou ik me dus maar bij middellange afstandswandelingen. Wel heb ik me al opgegeven voor de 19e Bossche 100 in januari 2006, maar ik vrees dat dat iets te optimistisch was. Ik ga aan de organisatie vragen of ik in plaats van wandelen mag meehelpen bij de verzorging.

-Joop Reichenfeld-
tekst en foto

29 oktober 2005:

MENEER VANDERSTEEN ONTDEKT DE WANDELSPORT

Zaterdag: vrije dag: Heerlijk! Even lekker niets aan je hoofd.

Eerste scène in de huiskamer van meneer Vandersteen: hij loopt door de kamer en zegt: „Ik denk dat ik een stuk ga lopen op de hei. Het is daar mooi nu. Tot straks! Zijn vrouw (zit in de fauteuil) zegt: „Wandelen? Jij? Zomaar? Zonder training?“

Tweede scène: In de buitensportwinkel vraagt meneer Vandersteen om advies

Meneer Vandersteen: „Goedemorgen. Ik wil een wandeling maken“

Verkoper (met een verbouwereerde blik): „Mijn God! Wat is dit?“

Het bleek, dat meneer Vandersteen met zijn leven speelde:

Zijn schoenen: „Geen speciale zolen! Geen brede voorvoet (blaren)! Geen enkelsteunen (oei-joei! Geen ergonomisch voetbed (deathwish!)? Geen schokabsorptie!

Zijn jas: „Heeft geen XBC-membraan! Geen ademend allernieuwst materiaal! Geen carbon-coating!! Geen fleece-vest!

Zijn broek: „**wandel nooit in een spijkerbroek!**“

Ondergoed: „Geen polyester ondergoed!“

Sokken: „Geen speciale sokken (roekeloos)!“

Lektuur: „Geen wandelboek“

Uiteraard laat meneer Vandersteen zich al die artikelen aansmeren.

Verkoper: „Dat was kantje boord, meneer!“

Derde scène: De verkoper geeft nog meer service, brengt meneer Vandersteen in een grote vrachtwagen naar huis:

Meneer V.: „Aardig, dat U me thuis brengt.““

Verkoper: „Vaak kunnen we ook daar nog wat loopadvies geven.“

Vierde scène: Bij het huis van meneer V.:

Verkoper: „Een rijtjeshuis is niks voor een wandelaar. U zou buiten moeten wonen!“

Meneer V.: „Tuurlijk. Niet bij stil gestaan.“ (Zet een „te-koop“-bordje voor zijn huis)

Mevrouw V. (komt het huis uitgerend): „Maar Michael! Ons huis!“

De verkoper heeft nog een handige tip voor een beginner: „Een vrouw die zelf niet wandelt is ballast op je levenspad“.

Verkoper deponeert de vrouw in de kliko. Reactie van meneer V.: „Okee!“

Laatste scène: Meneer V. wordt door de verkoper midden in de nacht ergens in de stad afgezet:

Meneer V.: „Nou bedankt hoor! Het is maar goed dat ik even ben langsgekomen.“

Verkoper: „Kennis kan nooit kwaad, meneer. Nog een fijne wandeling. Goede nacht!“

-Peter van de Ven-

Het Pieterpad

Het Pieterpad is zo langzamerhand een begrip geworden onder wandelaars in Nederland. Je wandelt over de hele lengte van Nederland van Pieterburen aan de Waddenzee naar de Sint Pietersberg ten zuiden van Maastricht, afstand 480 km. Ooit ontworpen door twee dames tussen de jaren 1978 en 1980. Velen doen het in dagetappes van 20 á 25 km. Enkelen wandelen 60 km, wij zitten daar tussen in met ± 40 km per dag. Ria Zijlmans had al lange tijd de wens om dit pad te gaan wandelen. Toevallig kwam dit mij ter ore, dus hapte ik toe en nu hebben we de eerste vier dagen richting Sint Pietersberg afgelegd.

Het is donderdagmorgen 18 augustus. De wekker gaat af om vier uur. Ik wek Ria, en ga terug en val nog even op bed. Ineens een klap op de deur: ja ja, ik kom al. Het is nog vroeg, maar we gaan met de eerste trein van 05:23 uit Vught richting Groningen. We verorberen een stevig ontbijt voordat we de deur uitgaan. Volgens de dienstregeling zijn we al om kwart voor negen in Winsum ten noorden van de stad Groningen. Hier zouden we de bus kunnen nemen naar Pieterburen. We hebben een boekje uit 2002 maar veel gegevens daarin kloppen al niet meer. In Baflo hadden we uit de trein moeten stappen en dan met de bus verder, volgens de buschauffeur in Winsum. Hij komt tot op 5 km van Pieterburen, dus toch maar ingestapt. Zo komen we al wandelend het dorp in van waaruit we de wandeling naar het zuiden aanvangen. Eerst koffie met appelgebak in startcafé 'Het Wapen van Hunsingo'. Om half elf beginnen we aan de eerste vier dagen van dit pad en hopen dat het ons tot Coevorden zal brengen.

Voor vandaag en morgen zijn er twee warme dagen voorspeld, en daar genieten we dan ook volop van. Met een zak van 6 à 7 kg op onze rug, en geen schaduw van het gras, graan, bieten, aardappels en ook maisvelden, trekken we door het vlakke Groningse landschap. Na ±16 km komen we door Garnwerd, een typisch wierdendorp. De deur van het kleine eeuwenoude kerkje waar we langs komen staat open. We gaan naar binnen, waar het lekker koel is. We zien een waterkraan, onze drinkvoorraad is bijna op en er komt heerlijk koel 'heilig' water uit de tap. Er staan ook kratten bier van het goede merk, daar blijven we maar vanaf.

Er lopen veel schapen op het grasland en ja hoor: als een schaap verkoeling zoekt aan de waterkant glijdt het in het

water en kan niet meer op het droge komen. Wat doe je dan, je gooit je zak van je rug, en loopt de wei in om het arme dier te helpen. Na de klus komen twee andere schapen al blatend achter mij aan om me te bedanken dat ik hun maatje geholpen heb. Maar Ria zegt dat het net andersom is, en achtervolgen ze mij om me de sloot in te duwen, wat ze ook met hun vriendje hebben gedaan. Ik op mijn beurt zeg dat het me er ook niet te doen was om het schaap te redden. Dat dier interesseerde me niet, maar dan was ik even van die zak verlost. Zo gaan we verder, soms langs de eb- en vloedgeulen van vroeger die nu vooral door de pleziervaart worden gebruikt. We gaan langs grote akkerbouwbedrijven met prachtige statige woonhuizen. Het oude kerkje van Oostrum ligt op een deels afgegraven wierde. We wandelen er omheen over de begraafplaats die nog steeds in gebruik is. We doorkruisen Winsum waar we te vroeg uit de trein gestapt waren. Nog 15 km naar de stad Groningen. Dan ineens zijn we er en volgen de markeringen dwars door de stad. Reeds op de heenweg toen we overstapten op het station alhier bewonderden we de prachtig gerestaureerde stationshal. Het is warm en ergens op een pleintje in een drukke winkelstraat kopen we ieder een blikje cola. We gaan zitten op een bankje in de schaduw en met de meegebrachte broodjes van thuis. Zo hebben we even rust en volgen de kri-

oelende winkelgangers om ons heen. Aan de zuidkant van de stad krijgen we een heel ander landschap te zien.

We volgen de meanders van een riviertje aan de westkant van het Noord-Willemskanaal. Ter hoogte van Haren aan de autosnelweg A28 ligt ons overnachtingsadres het Mercure Accor Hotel. Het is intussen zes uur geworden. Eerst zoeken we de kamer op in het doolhof van gangen in dit grote hotelcomplex. De zon heeft zijn werk gedaan. Met rooie koppen en verwilderde haren aanschouwen we onszelf in de spiegel. Na het douchen, opleuken en omkleeden, proberen we het restaurant te vinden. We hebben geen haast en genieten met veel andere gasten van een heerlijke overvloedige maaltijd.

We gaan al vroeg naar de andere kant van het hotel, babbelen nog wat en om half tien gaan we plat. Het was een mooie vermoeiende eerste dag die 's morgens om vier uur begon.

De volgende morgen om half acht is er ontbijt. Er zijn 's avonds een paar bussen aangekomen met Engelse toeristen, die 's morgens al vroeg op pad gaan. Zij genieten met ons van de verschillende heerlijkheden van het vroege ontbijt. Het is nog geen half negen als we met de zak op de rug het hotel verlaten. We hoeven de weg maar over te steken en de markeringen langs het fietspad parallel aan de autosnelweg A28 richting zuid te volgen, naar onze tweede overnachtingsplek in Rolde. Na ruim een kilometer slaan we linksaf en krijgen een schaduwrijke en onverharde route voorgeschoteld. Het is prettig om in de schaduw van de bomen te kunnen lopen. Het is bijna tien uur als we een uitspanning en een speeltuin met een grote versteende beer aan de voorkant passeren. Zou er al koffie zijn? We stappen naar de voordeur, die nog op het nachtslot is.

Er brandt wel licht binnen, we rammen wat aan de deur en daar verschijnt de bavin. Ja hoor, de koffie is bijna klaar. Na een onderhoudend gesprek over al haar kwalen en kwaaltjes, gaan wij na 20 minuten vol energie naar buiten en vervolgen onze weg richting Zuidlaren. Het is intussen rond het middaguur als we in Zuidlaren op een marktpleintje aankomen. We kopen ieder een pud-

ding broodje en nog enkele krentenbroodjes voor onderweg. Bij een kraampje verderop een paar blikjes cola. We zoeken een bankje op, eten, drinken en rusten uit. Hierna gaan we ergens in de fout. Het is een mooie route en we wandelen steeds naar het zuiden, dus veel kan er niet verkeerd gaan. We komen op een fietspad en passeren veel mensen die een fietstochtje maken. We vragen of we zo goed gaan naar Rolde. Even later op een kruising zien we dat Rolde nog 10 km ver is. Langs het fietspad onder de bomen in dichte begroeiing staan enkele Schotse hooglanders

hun middagdutje te doen. We kruisen een asfaltweg en zien dat we 3 km westelijk van Gasteren zijn (waar we door hadden moeten komen). In plaats van rechts hebben we nu het Balloërveld links van ons. We komen door Balloo en iets later Rolde binnen. Het is intussen broeierig warm geworden. De wolkenmassa's worden steeds dikker en zien er onheilspellend uit. Enkele lichtflitsen doorklieven het zwerk, gevolgd door gerommel. De wind steekt op en enkele druppels komen al naar beneden. Net op tijd gaan we de gelagkamer binnen aan de Hoofdstraat in Rolde. Dit hotel-pension Asselhorst is volgens het boekje een paar jaar geleden overgenomen door een stel jongedames. Die hebben het in een Van Gogh-museum omgetoverd. Van Gogh heeft in Drenthe ook zijn sporen achtergelaten, en dat willen ze hier laten weten. We kunnen hier overnachten en het restaurant heeft een goede naam, dus we zitten goed. Het is nog vroeg, ongeveer vier uur. Eerst maar een colaatje drinken, terwijl het buiten is gaan regenen. We moeten een steile trap op naar de sla-

perij. De bezwete kleren uit, douchen, en de avondkleding aan. Het is te vroeg om naar het restaurant te gaan, dus eerst maar een wandelingetje maken door het dorp en de omgeving.

De regen heeft niet doorgezet, het is zwaar bewolkt maar droog. Achter de kerk liggen twee grote hunebedden en een kerkhof. Hier komen we morgenvroeg langs op onze wandeling over het Pieterpad naar Sleen. Het zal zeven uur geweest zijn als we het restaurant binnen gaan, het is bijna negen uur als we via de steile trap naar boven stomelen.

De volgende morgen om half acht staat het ontbijt beneden voor ons klaar. Om half negen zijn we onderweg. We zullen vandaag proberen de markeringen beter te volgen dan we gisteren deden. We gaan over het tracé van een oude spoorlijn. Het terrein is open met akkers, grasland, koeien, schapen en paarden. Verderop bloeiende heidevelden afgewisseld met bospercelen. We komen in Schoonloo, drinken koffie en vervolgen onze weg naar Sleen. We passeren de Galgenberg: een oude grafheuvel. In de middeleeuwen werden hier de ter dood veroordeelden opgehangen. Dan open veld naar noord-Sleen. De temperatuur is goed, maar uit de bewolking begint wat lichte regen te vallen.

Nog ruim 2 km naar Sleen, waar we tegenover de kerk op de Brink bij hotel Zwols naar binnen gaan. Volgens het routeboekje van 2002 is dit een hotel, maar tegenwoordig kun je er niet meer overnachten. De bazin belt voor ons voor onderdak, maar vangt bot.

Wij hebben inmiddels een colaatje besteld en wachten af. Buiten is het harder gaan regenen, maar we zitten hier in ieder geval droog. We zijn moe. De cheffin verdwijnt. Ze komt na een tijdje terug en fluisterend vertelt ze dat er een appartementje aangrenzend aan het restaurant onbewoond is. Daar kunnen we overnachten. Dat is nog snel geregeld. Het is een prachtig klein onderkomen. Ria maakt de bedden op. Ik ga douchen, het toilet is achterin, de trap af, in de kelder bij de boiler.

De huiskamer ligt gelijkvloers met TV, bank, kast, tafel en stoelen. Het keukentje is weer vier treden lager, met kast, tafel, stoelen, servies en koelkast. Alles is aanwezig voor een langer verblijf. Als de wandelkleren verwisseld zijn voor het uitgaans-tenuue, gaan we naar het restaurant. Over het verregende en verlaten terras de volgende deur links. Het

is zaterdagavond en gezellig druk. Er is nog een tafeltje vrij waar we de komende anderhalf uur zullen doorbrengen. Rond half negen keren we terug naar ons appartement en krijgen meteen het ontbijt voor zondag mee. De TV gaat nog even aan. Spoedig houden we het voor gezien en verdwijnen vier treetjes hoger naar de open slaapkamer.

De volgende morgen een korte etappe van 19 km naar Coevorden. Eerst ontbijten in de keuken, afwassen, afdrogen en alles opbergen. Ria haalt de bedden af; stofzuigen vergeten we deze keer. Om half negen sluiten we de deur en

deponeren de sleutel in de brievenbus van het restaurant, zoals afgesproken. Het wordt tijd dat we naar huis gaan. Na drie dagen wandelen hebben we al een appartementje, en de rugzakken kunnen het ook goed met elkaar vinden. Ria sjuwt sommige spullen van mij mee, en dingen van Ria zitten in mijn rugzak.

Het is droog, maar zwaar bewolkt. We gaan nu hoofdzakelijk door open terrein en over harde wegen. In Holsloot, een gehucht langs de verlengde Hoogetveenschevaart zien we een kolonie huiszwaluwen. Ze hebben hun nesten van modder en klei onder de dakrand van een huis gebouwd. Jonge vogels krijgen vliegles. Over niet al te lange tijd vertrekken ze naar Afrika.

We gaan in één ruk door naar Coevorden. We wandelen er door het stadspark en buitenwijken en bereiken het NS station om twaalf uur. Veertien minuten later vertrekt de trein naar Zwolle. We kunnen ons nog vlug omkleden voordat de trein komt. In deze eerste vier dagen op het Pieterpad hebben we twee provincies doorkruist, geen regencape nodig gehad en ook geen blaren of spierpijn gekregen. Onderweg zijn we regelmatig andere Pieterpad-wandelaars tegengekomen.

Op een later tijdstip zullen we onze tocht vervolgen naar Vorden.

-Klaas Bakker-

Geuldalmarathon op 1 oktober 2005

(van Hauset naar Berg en Terblijt – 42 kilometer)

*'s Morgens zijn we zeer vroeg opgestaan
om naar Berg en Terblijt te gaan
voor de bus die om half 7 naar Hauset reed.
Schemerig, duister wat aan ons voorbij gleed.*

*Op pad met de regenjassen aan.
Het parapluutje ook maar opengedaan
want de regen viel gestaag neer,
soms wat minder, dan weer wat meer.*

*In Hauset is de Geul ontsprongen.
Hier zijn wij begonnen.
Hij liep kronkelend door het landschap heen
maar die ook af en toe verdween.*

*De paden modderig, dus het was opletten
waar je je voeten neer moest zetten.
Na kilometertjes in Hergenrath een stop.
Je kon er eten, drinken, daar knapt een mens van op.*

*St. Rochus-kapelletje in Neu-Moresnet wonderschoon.
Het lag er mooi, net een droom.
Wij hielden er even een stop
en staken er een kaarsje op.*

*Het was fantastisch om hier aan mee te doen,
de bomen aan het verkleuren, andere nog groen.
Dit jaargetij dat blijft ons boeien.
Soms door een wei met koeien.*

*Vergezichten schilderachtig.
De natuur, vrijheid, het blijft prachtig.
We lieten er onze blik over dwalen,
soms klimmen dan weer dalen.*

*Moresnet weer een pauze: een must.
Ook hier even uitgerust
om daarna weer verder te gaan
en bij de grensmaal kwamen we in Nederland aan.*

*Hoeve Bervin, een oude boerderij.
Door het Geuldal liepen wij
met daarin verscholen
de Volmolen.*

*Epen, controle en verder ging het weer
met opklaringen dit keer.
De zon liet zich ook af en toe zien
met mooie wolkenluchten bovendien.*

*Kasteel Wittem. Door een laan
zijn we langs de Geul af gegaan,
Gulpen in en controle in een café.
Wijlre, weer langs de Geul met de stroom mee*

*Kampeerterein Gronseleput.
Wij hadden nog genoeg fut
maar hielden toch een stop
bij de voetbalkantine even verderop.*

*Valkenburg, een schitterende plaats.
Nog toeristen wat ons niet verbaast.
Een kerkje omgebouwd als restaurant
dat is toch bijzonder interessant.*

*Natuurgebied Ingedael en Bergse Heide door.
We waren er bijna hoor!
Maar moesten toch nog eventjes klimmen.
Zo liepen we Berg en Terblijt weer binnen.*

*De Geulmarathon, het zit er weer op.
Goed verzorgd, het was top.
Mensen die zich hebben ingezet hiervoor:
bedankt namens iedereen hoor!*

*-Jo en Nelly van de Voort-
Nederweert*

Grenzeloze Tocht

Geen grens te ver? Grenzen verleggen? Het kan allemaal tijdens de Grenzeloze Tocht op woensdag 28 december. Vroeger heette dit de dag van de Onnozele Kinderen te zijn, maar zo onnozel is het allang niet meer. Lees en oordeel zelf: u kunt kiezen uit afstanden van 12, 15, 24, 27 en 30 km. U kunt de grens over en weer terug, maar als u liever de bus terug neemt, kan dat ook, want er rijdt een pendelbus tussen beide startplaatsen. U kunt zelfs starten in België als u dat wilt.

Afgelopen jaar lag er zelfs een witte deken op de route – nee, niet zelf besteld, maar mooi was het wel. Maagdelijk sneeuw op paden, bomen en heide. Of er dit jaar door de opwarming van de aarde valt te genieten van een subtropische wandeling wagen we te betwijfelen, maar het weer kan altijd een verrassing in petto hebben.

De route-ontwerpers hebben weer hun uiterste best gedaan om een mooie route te vinden aan weerszijden van de grens. Kom kijken, kom lopen!

Dit jaar is het 175 jaar geleden dat het Koninkrijk der Nederlanden uiteen viel en België ontstond, met natuurlijk ook een grens daartussen. Op de routebeschrijving is te lezen hoe de scheiding zich heeft voltrokken. Dat had nogal wat voeten in de aarde. Zo zijn Luijksgestel en Lommel ooit uitgeruild, evenals enkele andere plaatsen. „Gelukkig maar”, verzucht onze kroniekschrijver; „anders hadden we nu nooit de Grenzeloze Tocht gehad.”

-Kees van Vessem-

Waar kunt u terecht?

Startpunt Nederland:

Cambiance de Zwarte Bergen, Zwarte Bergendreef 1, 5575 XP Luijksgestel.
Bus 172, halte Sengelsbroeksestraat, vandaar pendelbus naar startpunt.

Startpunt België:

Parochiezaal Heide-Heuvel, Heide z/n. 3920 Lommel/Heide-Heuvel.

OLAT-leden gehuldigd voor hun Vierdaagse Nijmegen

KNBLO-NL regio Brabant-Zeeland huldigde in Tilburg onderstaande wandelaars:

Staan van links naar rechts: Alexander Frijters (5x) - Marco Timmermans (10x)

- Jelte van de Zee (5x) - Henk Frijters (25x) - Willie de Bie (10x)

Zittend van links naar rechts: Betsie Geerts (10x) - Doortje van den Akker (5x)

- Maria van de Oetelaar (5x) - Nellie de Bie-Roovers (10x)

UIT DE MEDIA

Rustpunten

Rond Deventer zijn sinds kort rustpunten ingericht voor de wandelaar. Niet aan de openbare weg, maar op het terrein van bewoners in het buitengebied. Op circa twintig plekken staat een tafel met bankjes, een thermoskan met koffie en thee en een 'offerblok' voor de genoten consumpties. De meeste rustpunten liggen aan een wandel- of fietsroute. Ze zijn herkenbaar aan een bord met het logo 'Salland Natuurlijk Gastvrij'.

Bron: Wandelsport Magazine, oktober '05

Bossche 100 volgeboekt

Wie zich nu nog had willen aanmelden voor de Bossche 100 in januari 2006, heeft pech. Het wandelevenement (waaraan ook OLAT-leden jaren op rij hun medewerking hebben verleend) bereikte op 12 november de limiet van 110 deelnemers. Er wordt wel gewerkt met een reservelijst.

De tocht komt door natuurgebieden die in de nachtelijke uren niet toegankelijk zijn, wat in combinatie met de geplande cafèrusten veel problemen gaf. De parkeersbouwers hebben wel viermaal hun plannen omgegooid voor ze tevreden waren, zo valt te lezen op hun website.

Bron: <http://bossche100.nl/>

GEZOCHT

Wandelmedailles

Ten behoeve van mijn verzameling, waarvan het oudste exemplaar van de Haagsche Athletiek Vereeniging is, ben ik op steeds zoek naar uitbreiding van de collectie. Alles op het gebied van beloningen voor wandeltochten is welkom. Dubbelen worden waar mogelijk geruild met andere verzamelaars en de rest gaat onder andere naar geestelijk gehandicapten. Daarnaast ben ik ook op zoek naar boeken over wandelbonden. Abraham zien in de wandelsport en 50 jaar NWB zijn enkele titels daarvan. Bij voorbaat ben ik iedereen dankbaar die mij verder op weg kan en wil helpen.

Willem Breunis,

J. v. Oldenbarneveltstraat 17
8022 AX Zwolle 038 – 4545500
breunisw@hetnet.nl

Het bijzondere wij-gevoel

Tijdens het laatste weekend van onze zomertijd gaan wij nogmaals op stap in het land van onze zuiderburen. Dit speciale wandeltreffen beginnen we op vrijdagmiddag, en het is de bedoeling om vroeg aan te komen in Longfaye zodat we nog een wandelingetje kunnen maken voor het avondeten. Deze opzet mislukt echter omdat het plaatsje minder snel te vinden is dan de routebeschrijving ons doet geloven. Probeer maar eens de vierde afslag op een rond punt te vinden als er maar drie voorhanden zijn! Tegen vijf uur zijn we dan ter plaatse en worden daar verwelkomd door Theo en Conny die enkele appartementen hebben afgehuurd bij de familie Frencken, waar we al eerder te gast waren. Als iedereen present is kan de indeling beginnen; natuurlijk hebben we dan al onze eerste consumptie versnoept!

Het selecte gezelschap blijkt uit echt-paren te bestaan die elkaar in de loop der tijd al vaker troffen. Het zijn: Lies en Tjeu van de Kerkhof, Line en Hein Lenders, Dini en Ad van Asten, Mariet en Otto Ahlers, Sjaan en Ad Verbakel, Jet en Jos van de Bersselaar, Truus en Kees van Vessem, en Conny Nakken en Theo.

Als gepensioneerd hofmeester lukt het Theo om die avond voor ons het een en ander in elkaar te flansen dat de naam 'smakelijke kost' zeker verdient. Tijdens het natafelen word ik tot mijn grote verrassing nog even geconfronteerd met de nasleep van mijn afscheid van ons clubblad, afgelopen zomer. Kees tovert een paar shirts tevoorschijn waarin ik mij de komende tijd in meer of mindere mate incognito aan het wandelvolk kan vertonen: ons logo in maxi-formaat!

Bij een knappend haardvuurtje wordt de avond in een hartelijke sfeer voortgezet. Het 'huiscafeetje' kent een eigen regeling zolang het verbruik maar keurig op naam wordt geregistreerd. Een gespreksonderwerp voor zo'n avondje is evenmin moeilijk te vinden als je met gelijkgezinden om de tafel zit.

Zo blijkt het 'wij-gevoel' een onderwerp waar je niet zomaar een-twee-drie uit bent. OLAT, een wandelclub met ongeveer 800 leden, is langzamerhand zo groot gegroeid dat we elkaar niet meer kennen, laat staan met de voor-naam begroeten op een wandeling. Zo is bijvoorbeeld het inschrijfbureau een checkpoint waar iedereen nog wel zijn of haar weg weet te vinden, maar waar een gezicht meestal meer bekendheid uitstraalt dan de bijbehorende naam. Wij mogen het niemand kwalijk nemen als niet iedereen op voorhand

wordt herkend als lid van de club. Om een legitimatie vragen is dan ook geen kwestie van wantrouwen, maar mag eerder een vertrouwelijke regelmaat genoemd worden; het is gewoon een onderdeel van de spelregels. En, er zal zeker nog wel een 'fenomeen' bij onze koters rondwandelen die ze alle 800 bij de voor-naam kent, maar dat is dan wederzijds!!

De zaterdagmorgen begint met verse broodjes, ook al heeft het wat voeten in de aarde om de juiste chauffeur bij de juiste bakker te krijgen. En met maar één boterpotje moet je je vooral niet gehaast voelen, er is immers voldoende koffie en thee!

De vorige avond was het al aangezwengeld: we gaan op de GPS-toer. Als de coördinaten zijn ingebracht en de groepjes zijn ingedeeld gaan we op stap. Lieske en Dini zijn minder mobiel

en zij zullen samen met Conny op een bepaalde coördinaat als 'schatten' worden aangetroffen. Blijken die apparaatjes via de kortste weg te coördineren, dus het doel op de terugweg ligt dichtter bij het eindpunt dan ons eerste doel op de heenweg: de Cascade de Bayhon. Dan maar weer opnieuw beginnen. Gelukkig zijn er hier en daar bruggetjes waarover je met halsbrekende toeren aan de overkant van willekeurige riviertjes kunt komen, maar die door de rechtstreekse lijn van het coördinaat allang zijn omzeild en die alleen nog als virus door het geheugen van het apparaatje zwerven. Theo is echter even rotsvast als de rotsen die ons omringen en ondertussen gaan de apparaatjes van hand tot hand; de een vindt het nog interessanter dan de ander. We blijven zoeken en dat is toch de intentie van het spell!

Door een prachtige omgeving en over niet te onderschatten rotsen bereiken we uiteindelijk het kasteel Reinhardstein. Deze burcht ligt op 500 meter boven Antwerps peil en is ontstaan in de 14^e eeuw. In 1812 werd het totaal vervallen zaakje verkocht en verviel tot een romantische ruïne. Eind jaren zestig kocht een Brusselse professor het kasteel met 3 ha bossen en rotsen eromheen. Hij richtte een stichting op en begon met de herbouw van de

ruïne, waarbij hij gebruik maakte van tekeningen uit de 17^e eeuw. Het is professor Jean Overloop wonderwel gelukt om uit het bouwval Reinhardstein een prachtig gelijkend middeleeuws kasteel te herbouwen. Als basismateriaal voor de muren en vloeren gebruikte hij ongekapte steen. Van het interieur is vooral de ridderzaal een pronkstuk te noemen met wandtapijten, wapenuitrustingen en een 15^e-eeuwse koorleze-naar. In de kapel staat een altaar uit de 17^e eeuw en een zittende Maagd Maria uit de 14^e eeuw.

Nadat we het imposante bouwwerk van alle kanten hebben bewonderd, is er ook nog even tijd om van de meegebrachte broodjes te genieten. Het volgen van de coördinaten brengt ons daarna bij een gezellig cafeetje, waar we ons vanwege het prachtig zonnige weer en heerlijke temperatuurtje in de tuin nestelen en we worden daar prompt op onze wenken bediend. Is dit gastvrijheid? Ja, want het restaurant zit gelijktijdig vol met feestvierende gasten. In deze tuin worden wij ook door 'onze schatten' teruggevonden; om bij 't kasteel te blijven rondhangen tot het weer eens wordt herbouwd lijkt uiteindelijk voor hen ook geen optie!!!

Nadat wij via de indrukwekkende stuwdam aan de overkant van de Warche zijn gekomen, klauteren we via de rotswanden, die hoog boven de rivier uittornen, terug naar Longfaye. Het uitzicht is regelmatig adembenemend en wij zien nu ook duidelijk hoe strategisch het kasteel in het landschap is gelegen. Onze Nordic Walking attributen bewegen daarbij meestal niet losjes uit de pols, maar zijn onmisbare steunpunten om ons op de been te houden.

Na terugkomst en even opfrissen tussen het drankje door, wordt het langzamerhand tijd om naar Malmédy te vertrekken. Wij hebben daar een afspraak in een restaurant op het 'Place de Rome' voor het avondeten. De wachttijd wordt opgevuld door een toevallig langskomend groepje straatmuzikanten, dat gedrieën heerlijke Balkan-deuntjes ten gehore brengt. Oh ja, het eten had een voorgerecht en nagerecht met tussendoor een stoofpotje of iets anders, en wat drinkt u erbij?

De avond is nog jong als we thuiskomen en we mogen straks nog extra uitslapen ook. In de huisbar lijkt het al vlug op een bijeenkomst van 'salon-democraten', waarbij de meesten een anekdote of poëziepraatje bij de hand hebben. Ikzelf val volgens de aloude '3x3' spelregels al direct in het water, maar Kees daarentegen weet zijn gehoor te boeien met een zoektocht naar gele en rooie ridders. Tjeu spant echter de kroon met een bloemlezing van nostalgie en literaire vaardigheid. Wij hebben die nacht rustig geslapen!

Ook de zondagmorgen begint met

warme broodjes. Voor de rest van de zondagmorgen staat een wandeling langs de prachtige rivier de Hoëgne op ons programma. We moeten een eindje met de auto, maar vanaf Hockai is het meteen raak. Even staan we nog verwonderd te staren naar tientallen bolides die komen aanrijden met geluiden die doen vermoeden dat het hele zaakje binnen het uur uit elkaar kan ploffen. Ze houden hier in de omgeving een klassementsrally.

Aan het begin volgen we een voormalige spoorbaan tussen Hockai en Sart. Bij een bruggetje begint echter een wandeling langs de Hoëgne die zijn weerga niet kent. Het riviertje kronkelt door de bossen, af en toe noopt het ons om hoogte te kiezen of via een bruggetje over te steken en het pad aan de overzijde te vervolgen. Stroomversnellingen volgen op rustig kabbelend water. Dan weer zoekt het water een weg tussen tientallen rotsblokken. Gedurende vele kilometers blijft deze betoverende natuur voortduren, totdat we weer in de bewoonde wereld komen en beseffen dat we zojuist een gebied van onbeschrijflijke schoonheid achter ons hebben gelaten.

In een bosrestaurant genieten we daarna nog even na totdat het tijd is om terug te keren naar Longfaye, waar Theo ondertussen alle voorbereidingen voor een pastamaaltijd heeft voltooid. Het vervolg is een heerlijke maaltijd in de open lucht. Als alles daarna weer netjes aan kant is, en de auto's beladen met spullen voor een hele week, kunnen we afscheid nemen van de familie Frencen die ons een paar mooie en gastvrije dagen heeft geboden.

Maar nog is het weekend niet afgelopen, want onderweg zullen wij even de tijd nemen om afscheid te nemen en zo ons bijzondere wij-gevoel een extra plaatsje te geven voor de toekomst.

Bij Mont Rigi op de Hoge Venen is het dan zover. In het licht van de ondergaande zon over de vlakke van het hoogveen, terwijl wij de vlonderpaden volgen die zijn aangelegd boven de moerassige ondergrond, beseffen we dat er eindelijk een einde is gekomen aan een paar heerlijke dagen, die mogelijk waren door eraan deel te nemen. Een woord van dank is hier op z'n plaats voor Theo en Conny, die dit voor ons realiseerden. Een heerlijk wij-gevoel zal ons nog lang bijblijven.

-Ad van Asten-

Genieten van historie en natuur

Zaterdag 6 november 2003 gaan we met de eerste trein uit Aalten richting Alkmaar, om vervolgens de bus te nemen naar Bergen. Alleen 's zomers gaat er nog een bus naar Bergen aan Zee, dus besloten wij om dat stuk er bij te lopen. Dat is ongeveer zes kilometer.

Bij het NIVON-huis 'Het Zeehuis' aangekomen, hebben we eerst maar een pauze genomen. We mochten er onze meegebrachte koffie binnen opdrinken. Dat was fijn, want het was buiten aanvankelijk nogal regenachtig.

We lopen het eerste stuk door de mooie duinen en bij Egmond aan den Hoef gaat het door het vlakke polderland naar Alkmaar. Daar is vandaag voor ons het einde van deze etappe.

Op dinsdag 22 februari 2005 gaan we verder met het Trekvogelpad.

We beginnen op het station in Alkmaar. Het is dan al half twee in de middag. De trein had vertraging en dat kostte ons anderhalf uur. Toch zou het lukken om net voor het donker in De Rijk aan te komen.

Het stuk door Alkmaar was mooi. Je had de neiging om van elk geveltje een foto te willen maken. Het was trouwens erg koud dus we lieten graag de handschoenen aan, want je had meteen een paar koude vingers. Dus het fototoestel bleef in de rugzak!

Tot De Rijk het polderlandschap met zijn vele watervogels en weidevogels. In het dorp hebben we een hapje gegeten. Daarna werden we opgehaald door onze gastvrouw, die we met de gsm op de hoogte hadden gebracht waar we zaten. Uiteindelijk zat ze niet zo ver van de route af, dan hadden we nog even voorbij De Rijk moeten lopen. Maar nu was het al donker en dan kun je niet meer alles goed overzien. Het was weer een goed adres.

De volgende dag ging het verder naar Broek in Waterland. Het weer was nog steeds winters met sneeuwbuien en harde wind. Het polderland was vlak, dus aan alle kanten werden we belaagd door het winterse weer. Geen beschutting en weinig horeca om te pauzeren.

Uiteindelijk klopten we bij een bedrijf aan, Van't Hek, waar we naar het toilet konden en ook nog koffie kregen. Ze waren erg vriendelijk en belangstellend naar onze tocht. En wij wilden daar graag van alles over vertellen.

Vervolgens ging het richting Purmerend en een klein stukje erdoorheen, zodat ook daar nog wat rust gelegenheid was. Verder ging het richting IJpendam en nog steeds door de polders naar Broek in Waterland. Hier hebben we ook overnacht. Het was een aardig dorpje met mooie grijze houten huizen.

Om kwart voor acht waren we al weer op weg voor onze laatste etappe.

Het is nog steeds winters en de sneeuw die vannacht gevallen was maakte de wereld mooi wit.

We liepen Broek in Waterland uit en volgden de route nog steeds door de polder.

Onderweg nog een pauze gehouden in een bushokje, want het enige café was nog niet open in Ransdorp!

Bij Durgerdam komen we wat meer in de bewoonde wereld. We lopen Amsterdam in en via een pad langs het Amsterdam-Rijnkanaal komen we in Diemen aan. Door het Diemerbos wandelen we verder naar Weesp, waar ons eindpunt is van deze drie dagen. We hadden nog ruimschoots de tijd om treinkaartjes te kopen en zo reisden we om twee uur weer naar Aalten. We konden terugkijken op drie winterse wandeldagen.

Mooi uitzicht

Op 14 mei – het is inmiddels voorjaar – vervolgen wij het Trekvogelpad; deze keer van Rhenen naar Ede. Na de treinreis pikken we de route op, die enige honderden meters vanaf het station begint. Het pad volgt de bosrand en we hebben zo een mooi uitzicht op het rivierengebied.

Ook de Blauwe Kamer, een broedgebied voor vogels, is goed te zien. Even verderop komen we langs het Militair Ereveld Grebbeberg. We staan er even bij stil en kijken naar de jaartallen van de gesneuvelde soldaten. Zovelen hebben daar hun leven geofferd voor onze vrijheid.

We wandelen verder, komen wat meer in open landschap en lopen vervolgens vijf kilometer langs het Valleikanaal. Er is langs zo'n water veel te zien, vooral in het vroege voorjaar wanneer veel jonge dieren worden geboren.

We verlaten het Valleikanaal en enkele kilometers verderop nemen we koffie en koek bij een bakker aan de route. We wandelen verder door het open landschap en komen in Ede aan, waar we de trein weer naar huis nemen.

Het was een mooie wandeldag en met Peter erbij was het extra gezellig.

Het is 28 juni als we opnieuw een etappe gaan lopen.

Eerst brengen we Peter voor zijn werk naar Schiphol en rijden dan terug naar Maarn om vandaar uit naar Rhenen te wandelen. Het is een lange etappe, maar we hebben de hele dag de tijd. We drinken eerst koffie en starten om half tien. Door de Kaapse bossen bereiken we Doorn en komen langs Huis Doorn - nu een museum. Door het park gaat niet meer omdat de achteruitgang is gesloten!

Verder gaat de tocht, over lange wegen naar Langbroek en Darhuizen naar Amerongen. Daarna wandelen we weer door de bossen en kunnen we uitkijken over Elst. Als we uit de bossen komen

is het nog enkele kilometers naar Rhenen en het station is even verderop. De trein naar Maarn van zes uur kunnen we net halen.

Het was een warme mooie wandeldag.

Twee dagen later gaan we de laatste twee etappes lopen en dan is voor ons het Trekvogelpad voltooid. Het gedeelte van Ede naar Enschede hebben we al eerder gelopen, onder de naam 'Gelrepad'.

Drie paden hebben ze aaneen gekoppeld: het Waterlandpad van Bergen aan Zee naar Lage Vuursche, het Utrechts Heuvelrugpad van Lage Vuursche naar Bennekom en het Gelrepad van Bennekom naar Enschede.

Op vrijdag 1 juli stappen we in de trein naar Maarn. Daar aangekomen gaan we eerst bij een bakker naar binnen waar je ook koffie kunt kopen – met wat lekkers erbij natuurlijk.

We wandelen door Maarn en komen dan in de bossen tot Austerlitz. In het routeboekje staat zo mooi beschreven hoe Austerlitz aan zijn naam komt. De bossen zijn aangeplant in de Franse tijd, toen er een legerkamp lag. Bij dat kamp ontstond het dorp, dat vernoemd werd naar Napoleons overwinning in 1805 op de Oostenrijkse en Russische legers bij Austerlitz in Tsjechië. Ik vond het altijd al een on-Nederlandse naam. Het blijft interessant om de uitleg in het routeboekje te lezen.

Afwisseling

We wandelen verder over het stuifzand bij Soest, langs landgoederen, om uit te komen bij het Natuurvriendenhuis 'Koos Vorrink' in Lage Vuursche. Hier is voor vandaag ons eindpunt en wij overnachten ook hier. Een mooi huis

waar het goed toeven is; er waren niet veel gasten. We lopen terug naar Lage Vuursche en gaan er in een van de restaurants een hapje eten.

Het ontbijt maken we zelf klaar, zoals gebruikelijk is in de NIVON-huizen. We vertrekken vroeg want we hebben een lange wandeldag voor de boeg.

We verlaten Lage Vuursche en lopen verder richting Hilversum. De route gaat steeds door de bossen, het ene pad in en het andere pad weer uit, totdat we in Ankeveen komen en het vlakke polderland zich aandient. Het mooie van wandelpaden is dat de landschappen zich afwisselen.

We lopen verder langs het water richting Nigtevecht. Daar gaan we met het pontje de Vecht over en wandelen aan de andere kant weer terug tot de hoeve Overdam, waar we tussen de schuren door naar een asfaltweg lopen, de Aertsveldseweg. In de verte zien we Weesp en na enkele kilometers lopen we het stadje binnen en volgen de route naar het station. Net voor onze neus zien we de trein vertrekken!

Dan maar de volgende trein; kunnen we aan het eind van deze lange dag nog even nagenieten van dit mooie wandelpad.

We hebben dit pad niet altijd aaneengesloten gelopen, af en toe een etappe die op dat moment beter uitkwam, maar zo vonden wij het ook goed. Er zijn gelukkig geen regels hoe we de route moeten volgen!

Ook deze keer hebben wij weer mooie stukken van Nederland gezien en volgens ons is dat ook de bedoeling. De historie van zo'n pad maakt het geheel des te interessanter.

-Willemien Hietland-
tekst en foto's

33^e NIEUWJAARS-WANDELTOCHT
te MILSBEEK
zondag 8 januari 2006

Start en finisch: Gemeentehuis, Trefpunt 68, Milsbeek
 42 KM. vanaf 7.00 uur (Marathon)
Afstanden
en starttijden: 28 KM. vanaf 8.00 uur
 20 KM. vanaf 9.00 uur tot 13.00 uur
 12-6-2,5 KM vanaf 9.00 uur tot 14.00 uur

Inschrijving en inlichtingen: P. v.d. Ven, Korhoenderveld 109, Cuyk
 telefoon 0485-322325

HALLO WANDELAARS

Vrijdag 30 september gaan Kees en ik voor een lang weekend naar Vilt, Valkenburg en Berg & Terblijt, waar wij logeren in Hotel de Potketel. Kees en ik wonen hier bijna. Leo en Patrik doen hun best in de keuken, het eten is weer heerlijk. Gerrie en Joke doen hun best om ons thuis te laten voelen. Wij gaan deelnemen aan de Geuldalmarathon van zaterdag 1 oktober.

's Morgens om 6.30 uur vertrekt voor Kees bij 'Ich en dich' de bus naar België.

Ik mag nog even uitslapen, maar schrik om 9.00 uur wakker. Snel ontbijten en een lunchpakket maken, want om 9.30 uur vertrekt de bus voor mij naar Epen. Daar staan Bart en Greet al te wachten.

Om 10.00 uur ga ik op weg voor de 21 kilometer. Het is een mooi parcours. In de middag kwam de zon door. Gezellig, goed gepijld, via Valkenburg naar Vilt. Rond vier uur zijn we allebei binnen in 'ich en dich' - voorheen zaal Noben.

Jammer genoeg konden we er in De Rips niet bij zijn. In Boxtel kunnen we ook niet.

Bij deze wil ik alle OLAT-leden prettige kerstdagen en een voorspoedig nieuwjaar wensen.

Namens Piet de Ruyter wil ik laten weten dat het langzaam vooruit gaat.

Met groetjes van de globetrotters:

- Kees en Inge Mol -

www.PressArt.nl

Graffiti- en vandaalbestendige informatiepanelen

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl
 Landgoed Oostbroek
 Bunnikseweg 25
 3732 HV De Bilt
 T: 06 212 86 333
 F: 08 422 44 315

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl of bel 06 212 86 333